

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΘΗΝΑ.	ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.	ΤΕΤΚΡΟΣ.
ΑΙΑΣ.	ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ.	ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.	

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ. ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΤΞ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δράμα τῆς Τρωικῆς ἐστὶ πραγματείας, ὡσπερ οἱ ΑΝΤΗΝΟΡΙΔΑΙ καὶ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ καὶ ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ καὶ ΜΕΜΝΩΝ. πεπτωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεύς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδὴν· καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὄπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὄθεν ὁ Αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχῶν παρακεκίνηται καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἑλληνας διαχρήσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνείλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δήσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστὶ τις καὶ κριὸς ἔξοχος, ὃν ψετο εἶναι Ὀδυσσεά, ὃν δήσας ἐμαστίγησεν· ὄθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ΛΟΚΡΟΥ. Δικαίρχος δὲ ΑΙΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς ΑΙΑΣ ἀναγράφεται.

ΑΘΗΝΑ.

Ἄει μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον·
καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὄρω
Αἴαντος, ἐνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,

πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον 5
ἶχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδης
εἶτ' ἔνδον εἶτ' οὐκ ἔνδον. εὐ δὲ σ' ἐκφέρει

Scripturae sine nomine auctoris vel in lemmatis vel pone lemmata positae sunt codicis archetypi Florentini (L) Bibliothecae Laurentianae (XXXII, 9.) Correctiones ab διορθωτῇ huius codicis factas litera S notavimus, quia ab huius grammatici manu scholia codicis scripta sunt. Emendationes ex uno pluribusve codicis Laurentiani apographis factas asterisco notavimus, omissis quas ex editione nostra Oxoniensi tertia (a. 1860) cognoscere licet, sed quas hoc loco notari omnes non erat operae pretium, minutis orthographicis aliisque quisquiliis. Nec pravas versuum

SOPHOCLES.

in carminibus melicis descriptiones, quae ipsae quoque omnes in editione Oxoniensi indicatae sunt, in nova hac editione repetendas esse putavimus, nisi ubi opus esset, velut de Aiace v. 196—200. ab veterem metrorum correctore interpolatis. Coniecturis editoris litera D est apposta.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ] Veterem hanc ὑπόθεσιν, quae excidit ex L, servarunt apographa, adiuncta verbosa grammatici alicuius Byzantini expositione, ταῦτα μὲν οὖν πράττει — τρωτῶν ἔμεινε, quam vide in Scholiorum editione Oxoniensi vol. 2. p. 26, 3—28, 4.

1. Λαρτίου pr. Λάρτιου cum spiritu a m. rec.

κυνός Λακαίνης ὡς τις εὐρινος βάσις.
ἐνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κἀρα
στάζων ἰδρῶτι καὶ χέρας Ξηφοκτόνους.
καὶ σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
ἔτ' ἔργον ἔστιν, ἐννέπειν δ' ὄτου χάριν
σπουδῆν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθης.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ῶ φθέγμ' Ἀθάνας φιλάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὡς εὐμαθὲς σου, κἀν ἀποπτος ᾗς ὅμως,
φώνημ' ἀκούω καὶ Ξυναρπάζω φρενὶ
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
καὶ νῦν ἐπέγνωσ' εὐ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ.
κείνον γάρ, οὐδὲν ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι.
νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πράγος ἀσκοπον
ἔχει περάνας, εἴπερ εἴρασται τάδε·
ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλύμεθα·
κἀγὼ ἠελοντῆς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ.
ἐφθαρμένας γὰρ ἄρτίως εὐρίσκομεν
λείας ἀπάσας καὶ κατηναρισμένας
ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
καὶ μοὶ τις ὀπτῆρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
πῆδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ Ξίφει
φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθέως δ' ἐγὼ
κατ' ἰχνοσ ἄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
τὰ δ' ἐκπέπληγμα, κοῦκ ἔχω μαθεῖν ὄτου.
καιρὸν δ' ἐφήκει· πάντα γὰρ τὰ τ' οὖν πάρος
τὰ τ' εἰσέπειτα σὴ κυβερνώμαι χερὶ.

ΑΘ. ἔγνω, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῆ σὴ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγία.

ΟΔ. ἦ καὶ, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;

ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τάργα ταυτά σοι.

ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὠδ' ἤξεν χέρα;

ΑΘ. χόλω βαρυνθείς τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων.

ΟΔ. τί δῆτα ποιμνίας τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν;

ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ.

ΟΔ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τὸδ' ἦν;

ΑΘ. κἀν ἐξεπράξατ', εἰ κατημέλισ' ἐγὼ.

ΟΔ. ποῖαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει;

ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὄρμαται μόνος.

ΟΔ. ἦ καὶ παρέστη κάπὶ τέρμ' ἀφίκετο;

ΑΘ. καὶ δὴ πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.

ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;

ΑΘ. ἐγὼ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαράς,
καὶ πρὸς τε ποιμνας ἐκτρέπω σύμικτά τε

9. ἀνήρ] ἀνήρ L. Articulum hic et alibi addidit
Brunckius, etsi crasi male expressa ὡ' νήρ, pro quo
posteriores editores recte ἀνήρ: de quo semel mone-
mus. 24. *ἠελοντῆς] ἠελοντῆς 28. *νέμει] τρέ-
πει 33. ὄτου] του in litura. Fuit ὄπου: unde in

τ

Lb. ὄπου, et ὄπου in quattuor codicibus Suidae s. v.
σημαίνομαι, quod scholiasta quoque legit. 38.

πονῶ] πονῶ, ut iota terminationi a η et w in hoc
codice aliorumque scriptorum codicibus vetustis et
inscriptionibus interdum sine ratione adscribitur,
de quo dictum est ab me in Praefatione ad Sopho-
clis edit. Lipsiensem quartam p. XIII., ab Usenero
in Fleckeiseni Annalibus vol. 91. p. 237. et Ritsche-
lio in Museo Rhen. vol. 21. p. 138. Frequens in in-
scriptionibus Aegyptiacis HKΩI, de quo Letronnius,
Recueil des inscriptions vol. 2. p. 31. et Deville in Archi-
ves des missions scientifiques vol. 2. (a. 1866.) p. 458. 44.

*βούλευμ'] βούλημ' 45. ἐξεπράξατ'] γρ. ἐξέπραξεν schol.

50. μαιμῶσαν] γρ. διψῶσαν schol. (ex versu tragicis ap.
Athen. 10. p. 433. ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου).

λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα.

ἐνθ' ἔσπεσῶν ἔκειρε πολύκερων φόνον 55

κύκλω βαχίζων· κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε

δισσοὺς Ἀτρεΐδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,

ὄτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.

ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἀνδρα μανιάσιν νόσοις 60

ὑτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρηκ κακά.

κἀπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,

τοὺς ζῶντας αὐ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν

ποιμνας τε πάσας ἐς δόμους κομίζεται,

ὡς ἀνδρας, οὐχ ὡς εὐκερων ἀγραν ἔχων,

καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται. 65

δεῖξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,

ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῆς.

θαρσῶν δὲ μίμνε μῆδὲ συμφορὰν δέχου

τὸν ἀνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους

αὐγὰς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν. 70

οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας

δεσμοῖς ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ·

Αἴαντα φωνῶ· στείχε δωματῶν πάρος.

ΟΔ. τί δρᾶς, Ἀθάνα; μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει.

ΑΘ. οὐ σίγ' ἀνέξει μῆδὲ δειλίαν ἀρεῖ;

ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἐνδον ἀρκεῖτω μένων.

ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὄδ' ἦν;

ΟΔ. ἐχθρὸς γε τῷδε τάνδρι καὶ τανῦν ἔτι.

ΑΘ. οὐκουν γέλως ἠδιστος εἰς ἐχθροῦς γελᾶν;

ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν. 80

ΑΘ. μεμνηότ' ἀνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;

ΟΔ. φρονούντα γὰρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνω.

ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδη πέλας.

ΟΔ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὄρα;

ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα. 85

ΟΔ. γένοιτο μέντ᾿ ἀν θεοῦ τεχνωμένου.

ΑΘ. σίγα νῦν ἔστως καὶ μὲν ὡς κυρεῖς ἔχων.

ΟΔ. μένοίμ' ἂν· ἠθελον δ' ἂν ἐκτός ὦν τυχεῖν.

ΑΘ. ὦ οὗτος, Αἴας, δευτέρον σε προσκαλῶ.

τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου; 90

ΑΙΑΣ.

ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,

ὡς εὐ παρέστης· καὶ σε παγχρύσοις ἐγὼ

στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἀγρας χάριν.

55. ἔσπεσῶν] εἰσπεσῶν. ἐς vel simplex vel in

compositis ante consonantem partim ab me partim a

Brunckio aliisque est restitutum hic et v. 63. 729. 751.

1006. 1109. 1249., ex apographis 1082. 1090. 1278.

57. ἔχων] γρ. παρών ab S. 58. ἐμπίτνων Elmsleius]

τῶν

ἐμπίπτων (τῶν a m. rec.) 60. εἰς ἔρηκ κακά] γρ. εἰς

ἐρινῶν κακῆν ab S. 61. *πόνου] φόνου 70. *ἀπείρξω]

Ξ

ἀπείργω, Ξ a m. recentissima superscripto: quo apo-

graphorum significatur scriptura ἀπείρξω. Eadem,

ut videtur, manus v. 51. super ἀπείργω scripsit Ξω;

ubi ἀπείρξα est in apogr. Flor. Γ, sed verum est

ἀπείργω, ut in verbis proximis ἐκτρέπω dictum est.

71. *αἰχμαλωτίδας] αἰχμαλωτίδας 74. μηδαμῶς

σφ' ἔξω] μηδαμῶς ἔξω pr., σφ' a m. recentissima in-

serto, ut est in apographis. 75. *ἀνέξει] ἀνέξει,

quae terminatio passim ex apographis, multo saepius a

Brunckio aliisque editoribus recentioribus

correcta est, velut in hac fabula v. 75. 90. 109. 164.

215. 284. 369. 553. 592. 999. 1041. 1141. 1256. 1307.

1314. 1356. 1369. Recta terminatio servata in L. 195.

(ubi corrector σθηρίζη). ἀρεῖ Schneidewinus] ἀρης,

εἰς superscripto a m. rec., iuxta posito ἀρη, quod

est ἀρεῖ 79. *οὐκουν] οὐκοῦν 80. *ἐν δόμοις]

ἐν οἰς

ἐς δόμους, ἐν ετοῖς a m. recentissima ex apographis.

85. δεδορκότα] δεδορκότος anonymus.

ΑΘ. καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
 ἔβαψας ἔγχος εὐ πρὸς Ἀργείων στρατῶ;
 ΑΙ. κόμπος πάρεστι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.
 ΑΘ. ἢ καὶ πρὸς Ἀτρεΐδαισιν ἤχμασας χέρα;
 ΑΙ. ὡστ' οὐποτ' Αἴανθ' οἶδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
 ΑΘ. τεθνάσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ζυνηκ' ἐγώ.
 ΑΙ. θανόντες ἤδη τὰμ' ἀφαιρείσθων ὄπλα.
 ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
 ποῦ σοι τύχης ἔστηκεν; ἢ πέφευγέ σε;
 ΑΙ. ἢ τοῦπίτριπτον κίναδος ἔξήρου μ' ὄπου;
 ΑΘ. Ὀδυσσεά γ' ὡ τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
 ΑΙ. ἦδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω
 θακεῖ θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω.
 ΑΘ. πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τί κερδάνης πλέον;
 ΑΙ. πρὶν ἂν δεθεῖς πρὸς κίον' ἐρκείου στέγης
 ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
 ΑΙ. μάστιγι πρῶτον νῦτα φοινηθείς δαμῆ.
 ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὠδέ γ' αἰκίσῃ.
 ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, τάλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι·
 κείνος δὲ τίσει τήνδε κοῦκ ἄλλην δίκην.
 ΑΘ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τέρπις ἦδε σοι τὸ δρᾶν,
 χρῶ χειρὶ, φείδου μηδὲν ὦνπερ ἔννοεῖς.
 ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον· σοὶ δ' ἐφίεμαι, θεᾶ,
 τοιάνδ' αἰεὶ μοι σύμμαχον παρεστάναι.
 ΑΘ. ὄρῃς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὄση;
 τοῦτου τίς ἂν σοι τάνδρὸς ἢ προνούστερος,
 ἢ δρᾶν ἀμείνων ἠύρέθη τὰ καίρια;
 ΟΔ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'· ἐποικτείρω δὲ νιν
 δύστηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
 ὀθούνεκ' ἄτη συγκατέζευκται κακῆ,
 οὐδὲν τὸ τοῦτου μᾶλλον ἢ τοῦμόν σκοπῶν.
 ὄρω γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
 εἶδωλ' ὄσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.
 ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέροκτον
 μηδὲν ποτ' εἴπης αὐτὸς ἐς θεοὺς ἔπος,
 μηδ' ὄρκον ἄρη μηδέν', εἰ τινος πλέον
 ἢ χειρὶ βριθείς ἢ μακροῦ πλοῦτου βάθει.
 ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
 ἅπαντα τάνθρώπεια· τοὺς δὲ σῶφρονας
 θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυροῦσι τοὺς κακοὺς.

ΧΟΡΟΣ.

Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρῦτου
 Σαλαμίνος ἔχων βάθρον ἀρχιάλου,
 σέ μὲν εὐ πρᾶσσοντ' ἐπιχαίρω·
 σέ δ' ὅταν πληγῆ Διὸς ἢ Ζαμενῆς
 λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῆ,
 μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι
 πτηνῆς ὡς ὄμμα πελειᾶς.
 ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
 μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
 ἐπὶ δυσκλείᾳ, σέ τὸν ἵππομανῆ
 λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν
 βοτὰ καὶ λείαν,
 ἦπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπῆ,
 κτείνοντ' αἰθῶνι σιδήρω.
 τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων

97. *χέρα] χέρα 98. ὡστ'] ὡς Elmsleius.
 οἶδ'] οἶδ' pr.: unde inepta scholiastae dubitatio orta
 est utrum οἶδ' an οἶδ' scribendum sit. 104. Ὀδυσ-
 σεά γ' ὡ D.] ἔγωγ' ὀδυσσεά 108. ἐρκείου Elms-
 leius] ἐρκίου 110. δαμῆ D.] θάνη. φανῆ Mei-
 nekus. 112. *ἐγώ σ'] ἐγωγέ σ' 115. ἐννοεῖς]
 γρ. ἐννέπεις ab S. 116. σοὶ δ' ἐφίεμαι, θεᾶ D.]
 τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι 120. ἠύρέθη D.] εὔρέθη.
 Augmento hoc verbum constanter caret in L: de
 quo semel monemus. 122. ἔμπας scholiasta] ἔμπας
 145. *βοτὰ] βωτὰ

εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς,
 καὶ σφόδρα πείθει. περὶ γὰρ σοῦ νῦν
 εὐπίστα λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
 τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
 τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
 τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεῖς
 οὐκ ἂν ἀμάρτοις· κατὰ δ' ἂν τις ἔμοῦ
 τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι.
 πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.
 καίτοι μικροὶ μεγάλων χωρὶς
 σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται·
 μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν
 καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
 ἀλλ' οὐ δυνατόν τοὺς ἀνοήτους
 τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
 ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ
 χήμεις οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ'
 ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς, ἀναξ.
 ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμ' ἀπέδραν,
 παταγοῦσιν ἄπερ πτηνῶν ἀγέλαι·
 μέγαν αἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες
 τάχ' ἂν, ἐξαίφνης εἰ σὺ φανεῖης,
 σιγῇ πτηξίαν ἀφῶνοι.

ἢ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις,
 ὦ μεγάλα φάτις, ὦ
 μᾶτερ αἰσχύννας ἐμᾶς,
 ὤρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας,
 ἢ ποῦ τινος νίκας ἀκάρπτων χάριν,
 ἢ ῥα κλυτῶν ἐνάρων
 ψευθεῖσ', ἀδώροις εἴτ' ἐλαφαβολίαις;
 ἢ χαλκοθύραξ ἦντιν' Ἐνουάλιος
 μομφὰν ἔχων ζυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις
 μαχαναῖς ἐτίσατο λῶβαν;
 οὐποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά,
 παῖ Τελαμώνιος, ἔβας
 τόσσον ἐν ποίμναις πίτνων·
 ἦκοι γὰρ ἂν θεῖα νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι
 καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
 εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
 κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς,
 ἢ τὰς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς,
 μὴ μὴ μ', ἀναξ, ἔθ' ὠδ' ἐφάλοισ κλισίαις
 ὄμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρη.
 ἀλλ' ἀνα ἔξ ἐδράνων, ὄπου μακραιῶνι
 στηρίζει ποτὶ τᾶδ' ἀγωνίῳ σχολᾶ
 ἄταν οὐρανίαν φλέγων. ἐχθρῶν δ' ὕβρις
 172—182 = 183—193.

149. *πᾶσιν] πάντων 151. εὐπίστα] εὐπειστα
 pr. 155. ἀμάρτοις] σ per lineolam deletum a m. rec.,
 quo arographorum significatur scriptura ἀμάρτοι
 167. ἀπέδραν] ἐπέδραν pr., ut videtur. 167. ἄπερ pr.
 et lemma scholii] ἄτε corr., quod est in arographis.
 169. δ' addidit Dawesius. 178. ψευθεῖσ', ἀδώροις
 Musgravius] ψευθεῖσα δώροις ἐλαφαβολίαις D.]
 ἐλαφαβολίαις (ἐλαφαβολείαις pr.) 179. ἦντιν' Iohn-
 sonus] ἢ (ἢ pr.) τιν' (την pr.). σοὶ τιν' Reiskius.
 180. δορὸς] δουρὸς (ou uno ductu) pr. 185. *ποί-
 μναις] ποίμναισι πίτνων] πίτνων (altero ac-
 centu a m. rec.) 189. βασιλῆς] βασιλείς rec.
 194. μακραιῶνι] suspectum propter syllabam penul-
 timam longam. 195. στηρίζει] στηρίζη rec.
 ποτὶ Ritschelius] ποτέ 196. ἄταν — ἔστακεν D.]
 ἄταν οὐρανίαν φλέγων | ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὠδ' ἀτάρ-
 βητα (ἀταρβήτα pr.) | ὄρματ' (ὄρματα Triclinius) ἐν
 εὐανέμοις βάσσας | πάντων κακαζόντων (κακα-
 ζόντων rec.) γλώσσαις | βαρυάλγητ', ἐμοὶ δ' ἄχος
 ἔστακεν

- ἀτάβρητος ὄρματα
ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
ἀπάντων καχαζόντων
γλώσσαις βαρυαλήτης·
ἔμοι δ' ἄχος ἔστακεν.
- ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,
γενεὰς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδῶν,
ἔχομεν στροναχὰς οἱ κηδόμενοι
τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.
νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατῆς
Αἴας θολερῶ
κεῖται χειμῶνι νοσήσας.
- ΧΟ. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἡμερίας
νῦξ ἤδε βάρος;
παῖ τοῦ Φρυγίου σὺ Τελευταῖος,
λέγ', ἐπεὶ σε λέχος δουριάλωτον
στέρεας ἀνέχει θούριος Αἴας·
ὥστ' οὐκ ἂν αἰδρὶς ὑπέποις.
- ΤΕΚ. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον;
θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει.
μανία γὰρ ἀλοὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς
νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη.
τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
χειροδαίκτη σφάρι' αἰμοβαφῆ,
κείνου χρηστήρια τάνδρος. [οὐδὲ φευκτάν,
- ΧΟ. οἶαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἰθονος ἀγγελίαν ἀτλατον
τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπο κληζομένων,
τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.
οἶμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ
θανεῖται, παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτὰς 230
κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτήρας ἵππονώμας.
- ΤΕΚ. ὦμοι· κείθεν κείθεν ἄρ' ἡμῖν
δεσμῶντιν ἄγων ἤλυθε ποίμνην·
ὦν τὴν μὲν ἔσω ἴσφαζ' ἐπὶ γαίας,
τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ.
δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελῶν
τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλώσσαν ἄκραν
ῥιπτεῖ θερίσας, τὸν δ' ὄρθον ἄνω
κίονι δῆσας 240
μέγαν ἵπποδέτην ῥυτήρα λαβῶν
παίει λιγυρῶ μάλιστα διπλῆ,
κακὰ δενδάζων ῥήμαθ', ἃ δαίμων
κοῦδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν. 244
221—232. = 245—256.
202. γενεὰς] γενεὰν D. γενεὰ Reiskins.
*Ἐρεχθειδῶν] erechtheidān 205. μέγας Lobeckius]
ὁ μέγας 208. ἡμερίας Thierschius] ἀμερίας. Scholia-
sta, γρ. δὲ ἀμερίας, quod ortum ex ἀμερίας super-
scriptoque ἡ, i. e. ἡμερίας 210. σὺ addidit Porsonus ad
Eur. Hec. 123. Τελευταῖος] τελλεῦταντος, altero λ
a m. rec. inserto ex apographis. 211. δουριάλωτον
Brunckius] δουριάλωτον 212. στέρεας ἀνέχει] στέρ-
β· ρ·
ἔσασαν ἔχει pr. 215. πάθος] πάθος 216. *ἡμῖν]
ἡμῖν. Alibi non raro ἡμῖν scriptum in L. Nos ubi-
que ἡμῖν et ὑμῖν scripsimus ubi metrum spondeum
vel fert vel postulat, ἡμῖν et ὑμῖν ubi trochaeus re-
π
quiritur. 221. αἰθονος D.] αἰθο . . νος, π a m.
rec. superscripto ex apographis, quae partim αἰθω-
νος partim αἰθοπος 225. *ὑπο κληζομένων (κληζο-
μέναν scriptum)] ὑποκληζομένων 229. *οἶμοι] ὦ-
μοι 230. συγκατακτὰς] συγκατακτὰς pr. 231.
ἵππονώμας Porsonus] ἵππονόμους, sed ὁ in litura
alius literae et οὐσ ex ασ facto. 234. ποίμνην El-
lendius] ποίμναν 236. *τὰ] τὰς 241. ἵπποδέ-
την] ἵππολέτην pr. et lemma scholii.
- ΧΟ. ὦρα τιν' ἤδη κόρα καλύμμασι κρυψάμενον πο-
δοῖν κλοπᾶν ἀρέσθαι,
ἢ θοὸν εἰρεσίας Ζυγὸν ἐζόμενον
ποντοπόρῳ ναὶ μεθεῖναι. 250
τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι
καθ' ἡμῶν· πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη
Ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεῖς, τὸν αἰσ' ἀπλα-
τος ἴσχει. 256
- ΤΕΚ. οὐκέτι· λαμπρὰς γὰρ ἄτερ στεροπῆς 257
ἄξας δὲξυς νότος ὡς λήγει,
καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.
τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεία πάθη,
μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.
- ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ·
φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.
- ΤΕΚ. πότερα δ' ἂν, εἰ νέμοι τις αἴρεσιν, λάβοις 265
φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἠδονὰς ἔχειν,
ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι Ξυνῶν;
- ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μείζον κακόν.
ΤΕΚ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτύμωσθα νῦν.
- ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις. 270
ΤΕΚ. ἀνὴρ ἐκείνος, ἠνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
αὐτὸς μὲν ἤδεθ' οἰσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονούντας ἠνία Ξυνῶν·
νῦν δ' ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,
κεῖνός τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῆ
ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἤσσον ἢ πάρος.
ἄρ' ἔστι ταῦτα δις τόσ' ἔξ ἀπλῶν κακά;
- ΧΟ. Ξύμφημι δὴ σοι καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
πληγῆ τις ἦκει. πῶς γὰρ, εἰ πεπαυμένος
μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται;
- ΤΕΚ. ὡς ὦδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρῆ.
ΧΟ. τίς γὰρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;
δήλωσον ἡμῖν τοῖς Ξυναλγοῦσιν τύχας.
- ΤΕΚ. ἅπαν μαθήσει τοῦργον, ὡς κοινῶν ὦν.
κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτὸς, ἠνίχ' ἔσπεροι 285
λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον, ἀμφηκες λαβῶν
ἐμαίετ' ἔργος ἐξόδους ἔρπειν κενὰς.
κἀγὼ 'πιπλήσω καὶ λέγω, τί χρήμα δρᾶς,
Αἴας; τί τήνδ' ἄκαιρος οὐθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεῖς ἀφορμᾶς πείραν οὔτε του κλύων
σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὔδει στρατός.
ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαί', αἰεὶ δ' ὑμνούμενα·
γύναι, γυναιεῖ κόσμον ἢ σιγῆ φέρει.
κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ', ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας· 295
εἴσω δ' ἐσήλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτήρας, εὐερόν τ' ἄγραν.
καὶ τοὺς μὲν ἠὲ χένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
ἔσφαζε κάρραχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
ἠκίζεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πίντων. 300
τέλος δ' ἀπάξας διὰ θυρῶν σκιᾶ τινι
λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κατὰ,
τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεῖς γέλων πολὺν,
245. *ἤδη] ἤδη τοι κόρα Triclinius] κρᾶτα
257. στεροπῆς D.] στεροπάς 259. φρόνιμος] φρό-
νιμος, v a m. paullo recentiore. 269. ἡμεῖς] ἡμεῖς
δ' D. 273. φρονούντας] γρ. βλέποντας ab S.
279. *ἦκει] ἦκη 289. ἀκαιρος Herwerdenus] ἀκλη-
τος: quo servato κληθεῖς in συθείς mutandum foret.
297. εὐερον Schneidewinns] εὐκερων 299. κάρ-
ράχιζε] Alterum p a m. rec. 300. πίντων] πιντῶν,
circumflexo a m. rec. scripto. 301. ἀπάξας
pr., ὑπαίξας (ut apographa multa) a m. rec. ἀπίξας
in lemmate scholii. ἐπαίξας apographa nonnulla.

ὄσσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰῶν·
 κάπειτ' ἐπάξας αὔθις ἐς δόμους πάλιν 305
 ἔμφρων μόλις πως ἔξιν χρόνῳ καθίσταται,
 καὶ πλήρης αἴτης ὡς διοπτρεῖ στέγος,
 παίσας κάρα ἠώυξεν· ἐν δ' ἔρειπίοις
 νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἔζετ' ἀρνείου φόνου,
 κόμην ἀπρίε δνυεὶ συλλαβῶν χερί. 310
 καὶ τὸν μὲν ἦστο πλείστον ἀφθογγος χρόνον·
 ἔπειτ' ἔμοι τὰ δειν' ἐπηπείλησ' ἔπη,
 εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
 κἀνήρητ' ἐν τῷ πράγματος κυροὶ ποτε.
 κάγω, φίλοι, δείσασα τοῦξειρησμένου 315
 ἔλεξα πᾶν ὄσονπερ ἐξηπιστάμην.
 ὁ δ' εὐθύς ἐξώμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
 ἄς οὐποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ·
 πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους
 τοιούσδ' αἰεὶ ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν· 320
 ἄλλ' ἀφόρητος δέξων κωκυμάτων
 ὑπεστέναζε ταῦρος ὡς βρυχώμενος.
 νῦν δ' ἐν τοιαύτῳ κείμενος κακῇ τύχῃ
 ἀσιτος ἀνήρ, ἀποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
 σιδηροκμησὶν ἥσυχος θακεὶ πεσῶν, 325
 καὶ δῆλός ἐστιν ὡς τι δρασεῖων κακόν.
 [τοιαῦτα γὰρ πως καὶ λέγει κωδύρεται.]
 ἄλλ', ὦ φίλοι, τούτων γὰρ οὐνεκ' ἐστάλην,
 ἀρήξαιτ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι.
 φίλων γὰρ οἱ τοιοῦδε νικῶνται λόγοις. 330
 XO. Τέκμησα δεινὰ παῖ Τελευτάντος λέγεις
 ἡμῖν, τὸν ἀνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.
 AI. ἰὼ μοὶ μοι.
 TEK. τάχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον· ἢ οὐκ ἠκούσατε
 Αἰάντος οἴαν τήνδε θωῦσσει βοήν; 335
 AI. ἰὼ μοὶ μοι.
 XO. ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πάλαι
 νοσήμασι ζυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.
 AI. ἰὼ παῖ παῖ.
 TEK. ὦμοι τάλαιν· Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ. 340
 τί ποτε μενοιᾶ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.
 AI. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεὶ
 λεηλατήσῃ χρόνον; ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.
 XO. ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἄλλ' ἀνοίγετε.
 τάχ' ἂν τιν' αἰδῶ κάπ' ἔμοι βλέψας λάβοι. 345
 TEK. ἰδοῦ, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
 τὰ τοῦδε πράγῃ, καὶ τὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.
 AI. ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων, 348
 μόνοι ἔτ' ἐμιέοντες ὀρθῶ νόμῳ, 350
 ἰδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κύμα φοινίας ὑπὸ Ζάλῃς
 ἀμφίδρομον κυκλεῖται.
 XO. οἴμ' ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν·
 δηλοὶ δὲ τοῦργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει. 355
 AI. ἰὼ γένος ναῖας ἀρωγῶν τέχνας,
 ἄλιον δὲ ἐπέβας ἐλίσσω πλάταν,
 348—355. = 356—363.

305. *ἐπάξας] ἀπάξας pr. ἀπαῖξας sec. 308.
 ἠώυξεν Brunckius] θώυξεν. Coronidem a Brunckio
 aliisque hic et alibi restitutum L omittit solet:
 de quo semel monemus. 309. ἐρειφθεὶς] ἐρεφθεὶς
 pr. γρ. ἐρεισθεὶς ab S, qui primo scripserat γρ. ἐρι-
 σθεὶς, sed ipse correxit. 313. *φανοίην] φανείην
 314. κυροὶ] κύροι (quod diserte agnoscit scholiasta)
 pr. κυρεῖ m. rec., ut apographa. 316. ἐξηπιστά-
 μην] ἐξεπιστάμην 324. θακεὶ rec. θάκει pr. 327.
 τοιαῦτα — κωδύρεται] Seclisit Nauckius. 330.
 λόγοις ex Stobaeo Floril. 113, 8.] φίλοι 331. δεινὰ]
 δεινοῖς Nauckius, sublato commate post ἡμῖν 332.
 *διαπεφοιβάσθαι] διαπεφοιβάσθαι 350. ἔτ' Herman-
 nus] τ' 359. ἄλιον Hermannus] ἄλιαν

σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα πημονᾶν ἐπαρκέ-
 ἀλλά με συνδαΐξον. [σοντ' 360
 XO. εὐφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῶ διδοῦς
 ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς αἴτης τίθει.
 AI. ὄρᾳς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον,
 τὸν ἐν δαίτοις ἄτρεστον μάχαις, 365
 ἐν ἀφόβοις με θηροῖ δεινὸν χέρας;
 ὦμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.
 TEK. μὴ, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαι σ', αὐδα τάδε.
 AI. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄσφορρον ἐκνεμεί πόδα;
 αἰαὶ αἰαί. 370
 TEK. ὦ πρὸς θεῶν ὑπέικε καὶ φρόνησον εὔ.
 AI. ὦ δύσμορος, δὲ χερί μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
 ἐν δ' ἐλίκεσσι βουσί καὶ κλυτοῖς πεσῶν αἰπο-
 ἔρεμνὸν αἴμ' ἔδευσα. [λίους 375
 XO. τί δῆτ' ἂν ἀλγοῖς ἐπ' ἐξειρησμένοις;
 οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὦδ' ἔχειν.
 AI. ἰὼ πάνθ' ὄρων, ἀπάντων τ' αἰεὶ
 κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου,
 κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ,
 ἢ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἠδονῆς ἄγεις.
 XO. Ζύν τοι θεῶ πάς καὶ γελᾷ κωδύρεται.
 AI. ἴδοιμι μὴν νιν, καίπερ ὦδ' ἀτῶμενος.
 ἰὼ μοὶ μοι. 385
 XO. μηδὲν μέρ' εἴπης. οὐχ ὄρᾳς ἴν' εἰ κακοῦ;
 AI. ὦ Ζεῦ, προτόνων προπάτωρ, πῶς ἂν τὸν αἰ-
 μιλώτατον,
 ἐχθρὸν ἄλημα, τοὺς τε δισσάρχας ὀλέσσας βα-
 τέλος θάνοιμι καὶ τὸς. [σιλῆς 390
 TEK. ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', ὅμοι κάμοι θανεῖν
 εὐχου· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθηγκότος;
 AI. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, 394
 ἔρεβος ὦ φαεννότατον, ὡς ἔμοι,
 ἔλεσθ' ἔλεσθέ μ' οἰκήτορα,
 ἔλεσθέ μ' οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὐθ' ἀμερίων
 ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων. 400
 ἀλλά μ' ἅ Διὸς
 ἀλκίμα θεὸς
 ὀλέθρι' αἰκίζει.
 ποῖ τις οὖν φύγη;
 ποῖ μολῶν μενῶ;
 εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, τίσις δ' 405
 ὄμοῦ πέλει, μῦραις δ' ἄγραις προσκειμεθα,
 πάς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἂν με
 χεῖρι φονεῖοι.
 TEK. ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἀνδρα χρήσιμον 410
 φωνεῖν, ἂ πρόσθεν οὔτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἂν.
 AI. ἰὼ πόροι ἀλίρροθοι
 παράλα τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
 πολὺν πολὺν με δαρὸν τε δὴ
 364—378. = 379—393.
 394—411. = 412—429.

360. πημονᾶν Reiskius] ποιμένων 368. *οἴ-
 μοι] ὦμοι 370. *αἰαὶ αἰαί] αἰ αἰ αἰ. Correctum
 ex apographis nonnullis quas quater αἰ 372. χεῖρι
 Hermannus] χερσὶ 379. ἀπάντων τ' a m. rec.
 πάντων, sine τ', pr. 380. *Λαρτίου] λαερτίου
 383. Ζύν τοι Schneidewinus] Ζύν τῷ 384. μὴν ad-
 didit L. Dindorfius. 389. προπάτωρ] γένετορ D.
 390. δισσάρχας] Secundum σ inseruit m. rec.
 ὀλέσσας Turnebus] ὀλέσας 396. ἔλεσθ' ἔλεσθέ μ'
 Elmsleius] ἔλεσθέ μ' ἔλεσθέ μ' 399. γένος] τινος
 Wyttenbachius. 400. ὄνασιν Brunckius] ὄνησιν
 402. ὀλέθρι' D.] ὀλέθριον 403. φύγη] γρ. τράπη
 ab S. 405. τίσις δ' ὄμοῦ πέλει D.] τοῖσδ' ὄμοῦ
 πέλας 406. μῦραις Elmsleius] μωραῖς 412. ἰὼ
 addidit Brunckius.

	κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον· ἀλλ' οὐκέτι μ' οὐκ	415	κακοῖσιν ὅστις μὴδὲν ἐξαλλάσσεται.	
	ἔτ' ἀμπνοᾶς ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἴστω.		τί γὰρ παρ' ἡμᾶρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει	475
	ἢ Σκαμάνδριοι		προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;	
	γείτονες βροαί,		οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενός λόγου βροτόν	
	εὐφρονες Ἀργεῖοις,	420	ὅστις κενάισιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.	
	οὐκέτ' ἄνδρα μὴ		ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι	
	τόνδ' ἴδῃτ', ἔπος		τὸν εὐγενῆ χρῆ. πάντ' ἀκήκοας λόγον.	480
	ἔξερῶ μέγ', οἶον οὐτίνα		οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,	
	Τροία στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ	425	Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.	
	Ἑλλανίδος· τανῦν δ' ἄτιμος		παῦσαι γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις	
	ᾧδε πρόκειμαι.		γνώμης κρατήσῃ τάσδε φροντίδας μεθείς.	
XO.	οὔτοι σ' ἀπείργειν, οὐδ' ὅπως ἐῷ λέγειν		TEK. ᾧ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης	485
	ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.		οὐκ ἔστιν οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν.	
AI.	αἰαί· τίς ἂν ποτ' ψεθ' ᾧδ' ἐπώνυμον	430	ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,	
	τοῦμόν ἔυνοῖσιν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;		εἶπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλοῦτῳ Φρυγῶν·	
	νῦν γὰρ πάρεσσι καὶ δις αἰάζειν ἐμοὶ		νῦν δ' εἰμὶ δούλη. θεοὶς γὰρ ᾧδ' ἔδοξέ που	
	καὶ τρίς· τοιοῦτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·		καὶ σὴ μάλιστα χειρὶ. τοιγαροῦν, ἐπεὶ	490
	ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς		τὸ σὸν λέχος ἔυνῆλθον, εὐ φρονῶ τὰ σά,	
	τὰ πρῶτα καλλιστεῖ ἀριστεύσας στρατοῦ	435	καὶ σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφερομένης Διὸς	
	πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων·		εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἢ συνηλλάχθης ἐμοί,	
	ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον		μὴ μ' ἀξιώσης βᾶειν ἀλγερῆν λαβεῖν	
	Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει,		τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφεῖς τινι.	495
	οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,		ἢ γὰρ θάνης σὺ καὶ τελευτήσας ἀφῆς,	
	ἄτιμος Ἀργεῖοισιν ᾧδ' ἀπόλλυμαι.	440	ταύτη νόμιζε κάμῃ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ	
	καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ,		βίᾳ ἔυναρπασθεῖσαν Ἀργεῖων ὑπο	
	εἰ ζῶν Ἀχιλλεύς τῶν ὀπλων τῶν ἦν περί		ἔυν παιδί τῷ σῷ δουλίαν ἔξειν τροφήν.	
	κρίνειν ἐμελλε κράτος ἀριστείας τινί,		καὶ τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ	500
	οὐκ ἂν τις αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.		λόγοις ἰάπτων, ἴδετε τὴν ὁμεινέτιν	
	νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδα φωτὶ παντουργῶ φρένας	445	Αἴαντος, ὃς μέριστον ἴσχυσε στρατοῦ,	
	ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.		οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσου Ζήλου τρέφει.	
	κεῖ μὴ τὸδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι		τοιαῦτ' ἐρεῖ τις. κάμῃ μὲν δαίμων ἐλά,	
	γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἂν ποτε		σοὶ δ' αἰσχροῦ τάπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένοι.	505
	δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ᾧδ' ἐψήφισαν.		ἀλλ' αἰδεσθαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ	
	νῦν δ' ἢ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεᾶ	450	γῆρα προλείπων, αἰδεσθαι δὲ μητέρα	
	ἦδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμῆν		πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἢ σε πολλάκις	
	ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσσῶδη νόσον,		θεοῖς ἀράται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·	
	ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἰμάζει βοτοῖς·		οἴκτειρε δ', ὠνάξ, παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας	510
	κείνοι δ' ἐπεγγελώσιν ἐκπεφυγότες,		τροφῆς στερηθεῖς σοῦ διοίσεται μόνος	
	ἐμοῦ μὲν οὐχ ἐκόντος· εἰ δὲ τις θεῶν	455	ὑπ' ὄρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακόν	
	βλάπτοι, φύγοι τᾶν χῶ κακὸς τὸν κρείσσονα.		κείνῳ τε κάμοι τοῦθ', ὅταν θάνης, νεμείς.	
	καὶ νῦν τί χρῆ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θερὶς		ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὃ τι βλέπω	
	ἐχθαίρομαι, μισεῖ δὲ μ' Ἑλλήνων στρατὸς,		πλὴν σοῦ. σὺ γὰρ μοι πατρίδ' ἦστωσας δόρει,	
	ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.		καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε	516
	πότερα πρὸς οἶκους, ναυλόχους λιπῶν ἔδρας	460	καθεῖλεν Ἄιδου θανασίμους οἰκήτορας.	
	μόνους τ' Ἀτρεΐδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;		τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;	
	καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανείς		τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶς ἔγωγε σῶζομαι.	
	Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσίδειν		ἀλλ' ἴσχε κάμου μνήστιν. ἀνδρὶ τοι χρεῶν	520
	γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,		μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἶ τί που πάθοι.	
	ἦν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν;	465	χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἢ τίκτους' αἰεῖ·	
	οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν		ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνήστις εὐ πεπονθότος,	
	πρὸς ἔρυμα Τρώων, ἔμπεσῶν μόνος μόνους		οὐκ ἂν γένοιτ' ἐθ' οὔτος εὐγενῆς ἀνήρ.	
	καὶ δρῶν τι χρηστόν, εἶτα λοίσθιον θάνω;			
	ἀλλ' ᾧδέ γ' Ἀτρεΐδας ἂν εὐφράναμι που.			
	οὐκ ἔστι ταῦτα. πείρά τις ζητητέα	470		
	τοιᾶδ' ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ			
	μὴ τοι φύσιν γ' ἀσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.			
	αἰσχροὺν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῆζειν βίου,			

417. ἢ Brunckius] ἰὼ 424. ἔξερῶ Porsonus] ἔξερῶ 428. οὐδ' Elmsleius] οὐθ': quo servato Hermannus οὐτ' οὖν pro οὔτοι 438. Τροίας ἐπελθὼν] ἐλθὼν σὺν ἄλλοις D. 447. ὄμμα] ὄνομα, sed correctum a m. pr. 450. ἀδάματος Elmsleius] ἀδάμαστος 451. ἐπευθύνοντ' pr. ἐπεντύνοντ' corr. 455. οὐχ ἐκόντος] γρ. οὐκ ἔχοντος ab S. 466. τᾶν Erfurdianus] γ' ἂν 469. *εὐφράναμι] εὐφράναιμι

ε
476. κἀναθεῖσα] καναθεῖσα, ε a m. rec. γε a m. rec. in litura pro de 482. σαυτοῦ a m. rec. αυτοῦ pr., ut hoc pronomen saepe in codicibus spiritu caret. 488. τινός] ἐς super os a m. recenti. 493.

α
*συνηλλάχθης] συναλλάχθης 495. ἐφεῖς] ἐφεῖς, ἀ a m. recentissima, ut apographa pleraque. 496. ἢ Bothius] εἰ θάνης factum ex θάνεις *τελευτήσας] τελευτήσεις pr., τελευτήσης sec. ἀφῆς] μ' ἀφῆς Brunckius. 499. δουλίαν ex δούλιον factum. δούλιον in lemmate scholii. 501. ἰάπτων] γρ. ἀτίζων ab S. 515. *σὺ] σοὶ κάμῃ D.] δορὶ 516. *ἄλλη] ἄλλ' ἢ *τέ] τε με, te eraso et me a m. rec. scripto. 519. πᾶσ'] ex πᾶ . . superscripto a m. rec. πᾶσιν 521. *πάθοι] πάθη που πάθοι] προῦπαθεν Badhamus.

- XO. Αἴας, ἔχειν σ' ἄν οἶκτον ὡς κἀγὼ φρενὶ 525
 θέλοισι' ἄν' αἰνοίης γάρ ἄν τὰ τῆσδ' ἔπη.
 AI. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύζεται πρὸς τοῦν ἔμοῦ,
 ἔάν μόνον τὸ ταχθὲν εὐ τολμᾷ τελείν.
 TEK. ἀλλ', ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγυγε πείσομαι.
 AI. κόμιζέ νῦν μοι παῖδα τὸν ἔμῳν, ὡς ἴδω. 530
 TEK. καὶ μὴν φόβοισι' γ' αὐτὸν ἔξελευσάμην.
 AI. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν, ἦ τί μοι λέγεις;
 TEK. μὴ σοὶ γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
 AI. πρέπον γέ τᾶν ἦν δαίμονος τοῦμοῦ τόδε.
 TEK. ἀλλ' οὖν ἐγὼ φύλαξα τοῦτό γ' ἀρκέσαι. 535
 AI. ἐπήνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθου.
 TEK. τί δήτ' ἄν ὡς ἐκ τῶνδ' ἄν ὠφελοῖμί σε;
 AI. δὸς μοι προσεῖπεν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.
 TEK. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλις φυλάσσεται.
 AI. τί δήτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; 540
 TEK. ὦ παῖ, πατὴρ κἀλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
 ἄρ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
 AI. ἔρποντι φωνεῖς, ἦ λελειμμένω λόγου;
 TEK. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὄδ' ἐγγύθεν.
 AI. αἶρ' αὐτὸν, αἶρε δεῦρο. ταρβήσει γάρ οὐ, 545
 εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
 547
 ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρός
 δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.
 ὦ παῖ, γένοιο πατρός εὐτυχέστερος, 550
 τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἄν οὐ κακός.
 καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε Ζηλοῦν ἔχω,
 ὁθούνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν.
 ἐν τῷ φρονεῖν γάρ μηδὲν ἥδιστος βίος,
 ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης. 555
 ὅταν δ' ἴκη πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρός
 δείξεις ἐν ἐχθροῖς οἶος ἔξ οἴου τράφης.
 τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
 ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῆδε χαρμονήν.
 οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μὴ τις ὑβρίση 560
 στυγναῖσι λῶβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἔμοῦ.
 τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοὶ
 λείψω τροφῆς ὄκνον ἔμπα κεί τανῦν
 τηλωπὸς οἴχνηι, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
 ἀλλ', ἄνδρες ἀπιστήρες, ἐνάλιος λεῶς, 565
 ὕμιν τε κοινὴν τῆνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
 κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
 τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἔμοῦς ἄγων
 Τελαμῶνι δείξει μητρὶ τ', Ἐρίβοιαν λέγω,

546. νεοσφαγῆ τοῦ τόνδε προσλεύσων φόνον
 554^b. τὸ μὴ φρονεῖν γάρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν.

530. κόμιζέ νυν] κόμιζε νῦν. Encliticum nῦν hoc loco restitutum a Brunckio, aliis in locis non paucis partim a Brunckio partim ab aliis, uno alteroque loco (velut Ai. 87.) iam in editione Aldina: de quo satis erit hic in universon monuisse. In codice constanter νῦν, idque ne metri quidem ratione habita, velut Antig. 524. κάτω νῦν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει.

535. φύλαξα Brunckius] φυλάξω pr., φύλαξα corr. 537. τῶνδ' ἄν] τῶνδ' ἔτ' Schneidewinus.

538. αὐτὸν a m. rec. additum. 543. λόγου] λόγων, ou a m. antiqua. 544. *ὄδ' ὠδ' 546. Delevi versum spurium νεοσφαγῆ τοῦ τόνδε (apographa alia που τόνδε, alia τοῦτόν γε) προσλεύσων (*προσλεύσων) φόνον. 554. Versum spurium qui sequebatur τὸ μὴ — κακόν delevit Brunckius. 557. δείξεις a m. ant., δείξης pr. 564. τηλωπὸς] γρ. τηλουρῶς (calami lapsus pro τηλουρῶς) ab S. θήραν] γρ. φρουρᾶν ab S. 565. *ἐνάλιος] εἰνάλιος 569. *δείξει] δείξη, εἰ ex o vel a facto. Ἐρίβοιαν Schaeferus] ἐρίβοια

- ὡς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεῖ, 570
 καὶ τὰμὰ τεύχη μῆτ' ἀγωνάρχαι τινὲς 572
 θήσοῦσ' Ἀχαιοῖς μῆθ' ὁ λυμειῶν ἐμός.
 ἀλλ' αὐτὸ μοι σὺ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
 Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων 575
 πόρπακος ἐπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
 τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοῖν' ἐμοὶ τεθάψεται.
 ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου,
 καὶ δῶμα πάκτου, μῆδ' ἐπισκήνους γρούς
 δάκρυε. κάρτα τοι φιλοκίττιστον γυνή. 580
 πύκαζε θάσσον· οὐ πρὸς ἱατροῦ σοφοῦ
 θρηνεῖν ἐψωδὰς πρὸς τομῶντι πῆματι.
 XO. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν·
 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
 TEK. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασεῖς φρενί; 585
 AI. μὴ κρίνε, μὴ ἔεταζε· σωφρονεῖν καλόν.
 TEK. οἴμ' ὡς ἀθυμῶ· καὶ σε πρὸς τοῦ σου τέκνου
 καὶ θεῶν ἰκνοῦμαι, μὴ προδοῦς ἡμᾶς γένη.
 AI. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς 590
 ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι;
 TEK. εὐφημα φώνει.
 AI. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
 TEK. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;
 AI. πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.
 TEK. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.
 AI. οὐ εὐνέρεθ' ὡς τάχος;
 TEK. πρὸς θεῶν, μαλάσσου.
 AI. μῶρὰ μοι δοκεῖς φρονεῖν,
 εἰ τοῦμόν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς. 595
 XO. ὦ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μὲν που
 ναεῖς ἀλίπλακτος εὐδαίμων,
 πᾶσιν περίφαντος αἰεῖ·
 ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος 600
 Ἰδαία μίμνω λειμῶνι' ἀποινα, μηνῶν
 ἀνήριθμος αἰὲν εὐνώμα
 χρόνῳ τρυχόμενος, 605
 κακὰν ἐλπίδ' ἔχων
 ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν
 τὸν ἀπότηρον αἰδηλον Ἄϊδαν.
 καὶ μοι δυσθεράπευτος Αἴας
 εὐνεσὶν ἐφεδρός, ὦμοι μοι, 610
 θεῖα μανία εὐναυλος·
 ὄν ἐξεπέμψω πρὶν δὴ ποτε θουρίῳ
 κρατοῦντ' ἐν Ἄρει· νῦν δ' αὖ φρενὸς οιοβώτας
 φίλοις μέγα πένθος ἠῦρηται, 615
 τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν
 μεγίστας ἀρετὰς
 596—608. = 609—621.

571. μέχρις οὐ μυχούς κίχῳσι τοῦ κάτω θεοῦ.

570. Versum spurium qui sequebatur μέχρις οὐ — θεοῦ delevit Elmsleius. 573. *Ἀχαιοῖς] ἀχαιοῦς 579. δῶμα πάκτου ex Eustathio p. 742, 43. 1532, 59. 1937, 62.] δῶμ' ἀπάκτου 582. πῆματι] γρ. τραύματι ab S. 593. *εὐνέρεθ' εὐνέρεσθ', altero ἔ ex χ facto. 594. δοκεῖς] δοξεῖς pr. sine accentu, o ex ω facto. φρονεῖν] γρ. λέγειν ab S. 597. *ἀλίπλακτος] ἀλίπλαγκτος 601. Ἰδαία μίμνω λειμῶνι' ἀποινα, μηνῶν Hermannus] ἰδαία μίμνων (μίμνω legit scholiasta) λειμῶνια ποῖαι μῆλων 604. εὐνώμα Triclinius] εὐνόμα: quem dativum esse εὐνόμα (vitiose scriptum pro εὐνώμα) intellexit glossator, qui per εὐκινήτω explicuit. 610. ὦμοι μοι Brunckius] ἰὼ μοι μοί μοι. Tertium μοι om. apographa plura. 617. ἠῦρηται D.] εὔρηται. γρ. γεγένηται ab S. 618. χεροῖν μεγίστας Triclinius] χερσὶν μέγιστ'

ἀφιλα παρ' ἀφίλοις 620
 ἔπεσ' ἔπεσε μελέοις Ἀτρείδαίς
 ἢ που ταλαίνα μὲν σύντροφος ἀμέρα, 622
 λευκά δὲ γήρα μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα 625
 φρενομόρως ἀκούση,
 αἴλινον αἴλινον
 οὐδ' οἰκτρὰς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς
 ἦσει δύσμορος, ἀλλ' ὀδυρόνους μὲν ψῆδ' 630
 θρηνήσει, χερόπλακτοι δ'
 ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
 δοῦποι καὶ πολιὰς ἀμυγμα χαίτας. 634
 κρείσσων παρ' Αἰδα κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,
 ὃς ἐκ πατρῶας ἦκων γενεὰς ἀριστος
 πολυπόνων Ἀχαιῶν
 οὐκέτι συντρόφοις
 ὄργαις ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτός ὀμιλεῖ. 640
 ὦ τλάμων πάτερ, οἶαν σε μένει πυθέσθαι
 παιδὸς δύσφορον ἄταν,
 ἂν οὐπω τις ἔθρεπεν
 δίων Αἰακιδᾶν ἀτερθε τοῦδε. 645
 ΑΙ. ἀπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
 φύει τ' ἀδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
 κοῦκ ἔστ' ἀελπτον οὐδὲν, ἀλλ' ἀλίσκεται
 χῶ δεινὸς ὄρκος χαὶ περισκελεῖς φρένες.
 κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δειν' ἐκαρτέρουν τότε, 650
 βαφῆ σίδηρος ὡς ἐθελύνθη στόμα
 πρὸς τῆσδε τῆς γυναικὸς· οἰκτεῖρω δὲ νιν
 χήραν παρ' ἐχθροῖς παιδὰ τ' ὄρπανόν λιπεῖν.
 ἀλλ' εἰμι πρὸς τε λουτρά καὶ παρακτίους
 λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἀγνίσας ἐμὰ 655
 μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύσωμαι θεᾶς·
 μολῶν τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχῳ
 κρύψω τὸδ' ἔγχος τοῦμόν, ἐχθιστον βελῶν,
 γαίης ὀρυξας ἔνθα μὴ τις ὄψεται·
 ἀλλ' αὐτὸ νῦν Αἰδῆς τε σωζόντων κάτω. 660
 ἐγὼ γάρ ἔξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
 παρ' Ἐκτορος δῶρημα δυσμενεστάτου,
 οὐπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἔστ' ἀληθῆς ἢ βροτῶν παροιμία,
 ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα. 665
 τοιγάρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
 εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
 ἄρχοντές εἰσιν, ὡσθ' ὑπεικτέον. τί μῆ;
 καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
 τιμαῖς ὑπέικει· τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς 670
 χεიმῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει.
 ἔξισταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος
 τῆ λευκοπύλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγειν·
 δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
 622—634. = 635—645.

620. *παρ' ἀφίλοις] παρὰ φίλοις. Utrumque explicat scholiasta. 622. ταλαίνα D.] παλαιὰ Brunckius] ἡμέρα 624. λευκά Schneidewinus] λευκῶ 626. φρενομόρως] Alterum o in w mutavit manus antiqua. 632. χερόπλακτοι Erfurdus] χερόπλακτοι 633. *στέρνοισι] στέρνοις 634. ἀμυγμα Bothius] ἀμύγματα 635. κρείσσω] ei ex e factum. παρ' Elmsleius] γάρ Αἰδα] αἶδα, ut solet. ὁ Lobeckius] ἢ 686. *ἀριστος additum ex apographis nonnullis, sumtum ex annotatione scholiastae λέπει γάρ τὸ ἀριστος 645. δίων Bergkii] αἰών 649. χαὶ Brunckius] καὶ 650. ἐκαρτέρουν τότε] γρ. ἐπηπειλήσ' ἔπη ab S., ex v. 312. 656. ἐξαλύσωμαι ex Hesychio s. h. v.] ἐξαλεύσωμαι 667. *Ἀτρείδας] ἀτρεῖδα 672. *αἰανῆς] αἰανῆς. Utrumque scripturam memorat Suidas s. v. αἰανῆς κύκλος. 674. δεινῶν] δεινόν pr.

στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατῆς ὕπνος 675
 λυεῖ πεδήσας, οὐδ' αἰεὶ λαβῶν ἔχει.
 ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως μαθῶν ὅτι
 ὁ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσονδ' ἐχθαρτέος
 ὡς καὶ φιλήσων αἰθῆς, ἐς τε τὸν φίλον 680
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
 ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ
 βροτῶν ἀπιστὸς ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν.
 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τοῦτοισιν εὐ σχήσει· σὺ δὲ
 εἴσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους, γύναϊ, 685
 εὐχου τελείσθαι τοῦμόν ὡν ἐρᾷ κέαρ.
 ὑμεῖς θ', ἑταῖροι, ταῦτά τῆδέ μοι τάδε
 τιμᾶτε, Τεύκρω τ', ἦν μόλη, σημήνατε
 μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἄμα.
 ἐγὼ γὰρ εἰμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον· 690
 ὑμεῖς δ' ἂ φράζω δράτε, καὶ τάχ' ἂν μ' ἴσως
 πύθοισθε, κεί νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.
 ΧΟ. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρῆς δ' ἀνεπτάμαν.
 ἰὼ ἰὼ Πάν Πάν, [που 695
 ὦ Πάν Πάν ἀλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονοκτύ-
 πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ
 θεῶν χοροποῖ' ἀναξ, ὅπως μοι
 Νύσια Κνώσσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ Ξυνῶν ἰάψης.
 νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χοροεῖσαι. 701
 Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολῶν ἀναξ Ἀπόλλων
 ὁ Δάλιος εὐγνωστος
 ἐμοὶ Ξυνείη διὰ παντὸς εὐφρων. 705
 ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἀρης.
 ἰὼ ἰὼ, νῦν αὔ,
 νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος
 θοᾶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας 710
 λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὐ
 πάνθητα θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομίᾳ σέβων μερίσται.
 πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει, [πτῶν 715
 κούδεν ἀναύδατον φατίσαιμ' ἂν, εὐτέ γ' ἔξ ἀέλ-
 Αἴας μετανεγνώσθη
 θυμοῦ τ' Ἀτρείδας μεγάλων τε νεικέων.
 ΑΙΓΓΕΛΟΣ.
 ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,
 Τεύκρος πάρεστιν ἀρτι Μουσίων ἀπὸ 720
 693—705. = 706—718.

675. ἐν] ἐκ Bothius. 678. ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως μαθῶν ὅτι D.] ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ἡμῖν ὅτι 679. ἡμῖν] ἡμῖν a m. rec. superscripto. ἡμῖν etiam apud Suidam s. v. ἄημα et ἐχθραντέος, sed loco altero codex Paris. A. ἡμῖν ἐχθαρτέος] ἐχθραντέος a m. rec., ut apographa pleraque et Suidas s. h. v. 682. *πολλοῖσι] πολλοῖς 683. ἀπιστος] πι in litura: fuit fortasse ἀπειστος, ut v. 151. εὐπιστα ex εὐπειστα factum. 685. εἴσω D.] εἴσω τέλους] τάχους apud scholiastam: quae non interpretatio, sed diversa scriptura esse videtur. 689. *ὕμῖν ἄμα] ὑμῶν ἄμα. γρ. ὑπέμεγα ab S. 693. ἀνεπτάμαν] In apographis nonnullis ἀνεπτάμην, ἀνεπτόμαν, ἀνεπτόμην, ἀνεπτόμην apud Suidam s. v. ἐφριξα (ubi editiones veteres ἀνεπτάμην) et sexies apud Eustathium. 695. *χιονοκτύπου] χιονοτύπου 702. *πελάγειων] πελαγέων 705. Ξυνείη] Ξυνείησ, σ a m. rec. addito. Ξυνείης apogr. multa. 706. ἔλυσεν] ἔλυσε γὰρ ab alia m. ant. 712. *ἐξήνυσ' ἐξήνυσεν 714. μαραίνει Heathius] μαραίνει γε (τε a m. sec.) καὶ φλέγει 715. ἀναύδατον [Lobeckius ex Hesychio (ubi codex ἀναύδακτον)] ἀναύδακτον φατίσαιμ' Lobeckius] φατίσαιμ' (φατίζαιμ' pr.) 718. θυμοῦ Hermannus] θυμόν (γρ. θυμῶν apogr. Flor. Γ et Triclinius). *τ' Ἀτρείδας] τ' om.

κρημνῶν μέσον δὲ προσμολῶν στρατήγιον
 κυδάζετα τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
 στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
 μαθόντες ἀμφέστησαν, εἶτ' ὄνειδεσιν
 ἤρασσον ἔνθεν κἀνθεν οὔτις ἔσθ' ὅς οὔ, 725
 τὸν τοῦ μανέντος κάπιβουλευτοῦ στρατῶ
 ἔυναμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσοι
 τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεῖς θανεῖν.
 ὥστ' ἐς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
 κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη Ξίφῃ. 730
 λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτῳ
 ἀνδρῶν γερόντων ἐν ἔυναλλαγῇ λόγου.
 ἀλλ' ἡμῖν Αἴας ποῦ ὅστιν, ὡς φράσω τάδε;
 τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
 οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας 735
 βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.
 ΑΓ. ἰοῦ ἰοῦ.
 βραδείαν ἡμᾶς ἀρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
 πέμπων ἐπεμψεν, ἢ ἴφρανην ἐγὼ βραδύς.
 ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; 740
 ΑΓ. τὸν ἀνδρ' ἀπήυδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγῃς
 μὴ ἔω παρήκειν, πρὶν παρῶν αὐτὸς τύχοι.
 ΧΟ. ἀλλ' οἰχεταί τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεῖς
 γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῆ χόλου.
 ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπῃ μυρίας πολλῆς πλέα, 745
 εἴπερ τί Κάλχας εὐ φρονῶν μαντεύεται.
 ΧΟ. ποῖον; τί δ' εἰδῶς τοῦδε πράγματος πάρει;
 ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρῶν ἐτύγχανον.
 ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
 Κάλχας μεταστὰς οἷος Ἀτρεϊδῶν δίχα, 750
 ἐς χεῖρα Τεῦκρου δεξιᾶν φιλοφρόνως
 θεῖς εἶπε κάπεσκημε παντοῖα τέχνη
 εἶρξαι κατ' ἡμαρ τοῦμφανὲς τὸ νῦν τόδε
 Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μὴδ' ἀφέντ' ἔαν,
 εἰ ζῶντ' ἐκείνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ. 755
 ἔλα γὰρ αὐτὸν τῆδε θῆμέρα μόνῃ
 δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
 τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
 πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
 ἔφρασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν 760
 βλαστῶν ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπου φρονῆ.
 κείνος δ' ἀπ' οἰκῶν εὐθύς ἔξορμώμενος
 ἄνους καλῶς λέγοντος ἠρέθη πατρός.
 ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, δόρει
 βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῶ δ' αἰε κρατεῖν.
 ὁ δ' ὑψικόμπως κάφρόνως ἡμείψατο, 766
 πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μὴδὲν ἦν ὁμοῦ
 κράτος κατακτήσασαί· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
 κείνων πεποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
 τοσονδ' ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δεύτερον 770
 δίας Ἀθάνας, ἠνίκ' ὀτρύνουσά νιν
 ἠῦδατ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
 τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
 ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
 ἴστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη. 775
 τοιοῖσδὲ τοι λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς
 ἐκτήσασ' ὄργην, οὐ κατ' ἀνθρώπου φρονῶν.
 ἀλλ' εἴπερ ἔστι τῆδε θῆμέρα, τάχ' ἂν

γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῶ σωτήριοι.
 τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ' ὁ δ' εὐθύς ἐξ ἔδρας 780
 πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολάς
 Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κείνος, εἰ Κάλχας σοφός.
 ΧΟ. ὦ δαῖτα Τέκμησσα, δύσμορον γένος,
 ὄρα μολούσα τόνδ' ὅποι' ἔπη θροεῖ. 785
 ἔυρεῖ γὰρ ἐν χρῶ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.
 ΤΕΚ. τί μ' αὐτάλαιναν ἀρτίως πεπαυμένην
 κακῶν ἀτρύτων ἐξ ἔδρας ἀνίστατε;
 ΧΟ. τοῦδ' εἰσάκουε τάνδρὸς, ὡς ἴκει φέρων
 Αἴαντος ἡμῖν πράξιν ἦν ἠλγισ' ἐγὼ. 790
 ΤΕΚ. οἴμοι, τί φῆς, ὠνθρωπε; μῶν δλώλαμεν;
 ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πράξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
 θυραῖος εἴπερ ἔστιν, οὐ θαρσῶ πέρι.
 ΤΕΚ. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὑδίνειν τί φῆς.
 ΑΓ. ἐκείνον εἶργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται 795
 σκηνῆς ὑπαυλον μὴδ' ἀφιένα μόνον.
 ΤΕΚ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, κάπι τῷ λέγει τάδε;
 ΑΓ. πάρεστ' ἐκείνος ἀρτι' τήνδε δ' ἔξοδον
 ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζειν φέρει.
 ΤΕΚ. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθῶν; 800
 ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν ὅς αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.
 ΤΕΚ. οἱ γῶ, φίλοι, πρόσσητ' ἀναγκαίας τύχης,
 καὶ σπεύσαθ' οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
 οἱ δ' ἐσπέρους ἀγκύνας, οἱ δ' ἀντηλίους 805
 ζητεῖτ' ἰόντες τάνδρὸς ἔξοδον κακῆν.
 ἔγνωνκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη
 καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
 οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἰδρυτέον.
 ἀλλ' εἴμι κἀγὼ κείσ' ὅποιπερ ἂν σθένω. 810
 χρωῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἔδρας ἀκμή.
 ΧΟ. χωρεῖν ἐτοῖμος, κοῦ λόγῳ δεῖξω μόνον. 813
 τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἄμ' ἔφεται.
 ΑΓ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν ἢ τομώτατος 815
 γένοιτ' ἂν, εἰ τῷ καὶ λογίζεσθαι σχολῇ,
 δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἐκτορος ξένων ἐμοὶ
 μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου θ' ὄραν.
 πέπηγε δ' ἐν γῆ πολεμῖα τῇ Τρωάδι,
 σιδηροβρώτι θηγάνῃ νεκρονῆς· 820
 ἔπηξα δ' αὐτὸν εὐ περιστείλας ἐγὼ,
 εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
 οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδὲ μοι
 σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκὸς, ἀρκεσον.
 αἰτήσομαι δὲ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. 825
 πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακῆν φάτιν
 Τεῦκρω φέροντα, πρῶτος ὡς με βαστάση
 πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ Ξίφει,
 καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεῖς πάρος
 ριφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἔλωρ. 830
 τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ δ' ἄμα
 πομπάιον Ἑρμῆν χθόνιον εὐ με κοιμῖσαι,
 ἔν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι

812. σῶζειν θέλοντας ἀνδρα γ' ὅς σπεύδῃ θανεῖν.

726. τὸν ab alia m. ant. additum. στρατῶ Schaeferus] στρατοῦ 737. Tertium ἰοῦ delevit Turnebus. 743. *τύχοι] τύχη 747. πάρει Schneidewinus] πέρι 756. τῆδε θῆμέρα] τῆδε θ' ἡμέρα. τῆδ' ἔσθ' ἡμέρα Bothius. 768. κατακτήσασαί] καταστήσασαί pr. 771. δίας Ἀθάνας] δῖαν Ἀθάναν Mehlhornius. 776. τοι Hermannus] τοῖς 778. τῆδε θ' ἡμέραι radendo factum ex τῆδ' ἐν ἡμέραι

SOPHOCLES.

780. εἶφ' ex εἶπεν factum in litura. 783. *κείνος] ἐκείνος 789. ὡς] ὅς pr. ut videtur. 791. ὠνθρωπε] ἄνθρωπε pr. 794. μ' ex κ' factum. 799. ἐλπίζειν φέρει Bothius] ἐλπίζει φέρειν 802. ὅς Iacobsius] ὅτ' 803. *οἱ γῶ] οἱ ἐγὼ 812. σῶζειν θέλοντας (a a m. rec. in e mutatum) ἀνδρα γ' ὅς ἂν (ἂν delevit manus recentior) σπεύδῃ (in σπεύδει mutatum a m. ant.) θανεῖν] Delevi versum spurium. 825. λαχεῖν] λαβεῖν pr. 828. πεπτῶτα] πεπταῖα pr. 830. *θ'] τ' 831. τοσαῦτά σ', ὦ] γρ. τοσαῦτά σοι ab S. 831. δ'] *θ'

πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.		ἰδοῦ ἰδοῦ,	870
καλῶ δ' ἄρωγους τὰς αἰεὶ τε παρθένους	835	δοῦπον αὖ κλύω τινά.	
αἰεὶ θ' ὄρωσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη,		HM. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουον ὀμιλίαν.	
σεμνὰς Ἐρινύς τανύποδας, μαθεῖν ἐμέ		HM. τί οὖν δὴ;	
πρὸς τῶν Ἀτρεϊδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.	838	HM. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἔσπερον νεῶν.	
ἴτ', ὡ ταχεῖαι ποῖνιμοὶ τ' Ἐρινύες,	843	HM. ἔχεις οὖν;	875
γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.		HM. πόνου γε πλήθος, κοῦδέν εἰς ὄψιν πλέον.	
σύ δ', ὡ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν	845	HM. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν	
Ἥλιε, πατρώαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα		κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοὶ φανείς.	
ἴδης, ἐπισχῶν χρυσόνωτον ἠνίαν		XO. τίς ἂν δῆτά μοι, τίς ἂν φιλοπόνων	879
ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν		ἀλιαδᾶν ἔχων ἀμφ' ἀῦπνους ἄγρας,	
γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.		ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεᾶν, ἢ ρυτῶν	
ἢ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύη φάτιν,	850	Βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόθυμον	885
ἦσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.		εἰ ποθὶ πλαζόμενον λεύσσων	
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,		ἄπυοι; σκέτλια γάρ	
ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.		ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων	
ὡ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολῶν		οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,	
καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσσαυδήσω Ξυνῶν.	855	ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὄπου.	890
σὲ δ', ὡ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,		TEK. ἰὼ μοὶ μοι.	
καὶ τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω,		XO. τίνος βοῆ πάραυλος ἐξέβη νάπους;	
πανύστατον δὴ κοῦποτ' αἴθις ὕστερον.		TEK. ἰὼ τλήμων.	
ὡ φέγγος, ὡ γῆς ἱρὸν οἰκείας πέδον		XO. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὀρῶ	
Σαλαμίνος, ὡ πατρώων ἐστίας βάθρον,	860	Τέκμησσαν, οἰκτῶ τῷδε συγκεκραμένην.	895
κλειναὶ τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,		TEK. ὦχῳκ', ὄλωλα, διαπεπόρημαι, φίλοι.	
κρήναι τε ποταμοὶ θ' οἶδε, καὶ τὰ Τρωικὰ		XO. τί δ' ἐστίν;	
πεδία προσαυδῶ, χαίрет', ὡ τροφῆς ἐμοί		TEK. Αἴας ὄδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγῆς	
τοῦθ' ἡμῖν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ,		κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχῆς.	
τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἄϊδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.	865	XO. ὦμοι ἐμῶν νόστων	900
		ὦμοι, κατέπεφνες, ἀναξ, σὸν	
		τόνδε συνναύταν, ὡ τάλας	
		ὡ ταλαίφρον γύναι.	
		TEK. ὡς ὠδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.	
		XO. τίνος ποτ' ἄρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος;	905
		TEK. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, δῆλον· ἐν γάρ οἱ χθονὶ	
		πηκτὸν τὸδ' ἔργος περιπετέες κατηγορεῖ.	
		XO. ὦμοι ἐμὰς ἄτας, οἶος ἄρ' αἰμάχθης, ἀφαρκτος	
		φίλων.	910
		ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' αἰδρὶς, κατ-	
		ημέλησα. πᾶ πᾶ	
		κεῖται ὁ δυστράπελος δυσώνυμος Αἴας;	
		TEK. οὔτοι θεατός· ἀλλὰ νιν περιπτυχεῖ	915
		φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ	
		οὐδεὶς ἂν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν	
		φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥίνας, ἔκ τε φοινίας	
		πληγῆς μελανθὲν αἶμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.	
		879—914. = 925—960.	
		ὦν	
		877. βολῶν] βολῆς, ὦν a m. pr. 879. δῆτα	
		Hermannus] δὴ φιλοπόνων fuerunt quibus ex	
		glossemate illatum videretur, quum in versu anti-	
		strophico 925. dochmii forma non soluta respondeat.	
		Eidem dubitationi obnoxius est v. 887. ἀπύοι; σκέτλια	
		γάρ, cui in antistropha v. 933. forma cretici respon-	
		det non soluta οὐλίω σὺν πάθει. 880. ἀμφ' addi-	
		dit Hermannus. ἄγρας] γρ. ἔδρας & manu se-	
		culi 14. 885. *ποταμῶν] ποταμῶν .. ἴδρις; duabus	
		ante ἴδρις literis erasis. 889. οὐρίῳ — δρόμῳ] οὐ-	
		ρίων — δρόμῶν. sed v utroque eraso. 890. ἀμενη-	
		νόν] Prius v ex m factum. 891. ἰὼ Turnebus] ἰὼ	
		ἰὼ 897. ὦχῳκ' ex Herodiano περὶ μεγάλου ῥήμα-	
		τος ap. Koen. ad Greg. Cor. p. 66. et Choeroboseo p.	
		554, 10 ed. Gaisf.] οἴχῳκ' 900. 901. *ὦμοι — ὦμοι]	
		ἰὼ μοι — ἰὼ μοι 901. *σὸν addidit Herman-	
		nus. 902. *ὦ] ἰὼ 903. *ταλαίφρον] ταλαίφρων	
		905. ἔρξε Hermannus] ἔπραξε 909. *ὦμοι]	
		ἰὼ μοι 910. ἀφαρκτος D.] ἀφρακτος 914. *δυσ-	
		ώνυμος] ὁ δυσώνυμος 919. μελανθὲν] κελαι-	
		νόν D.	

836. *θ' δ' *τὰν] τὰμ 839.—842. Versus spurios quattuor καὶ σφας — ὄλοιατο notavit scholiasta. 858. *κοῦποτ' καὶ οὔποτ' 859. ἱρὸν D.] ἱερὸν 863. τροφῆς Brunckius] τροφεῖς 866.

X

HMIXORION] ημ, cum compendio sub litera μ 867. παπαῖ παπαῖ Lachmannus] πᾶι πᾶι, ut versu proximo non πᾶ, sed πᾶι 869. ἐπίσταται — συμμαθεῖν] ἐπίσταται — συμμαθῶν Meinekius. ἐπίσταται si recte legitur, συμμαθεῖν pro alio verbo illatum esse putandum erit, aut scribendum quod ego olim conieci κούδεις ἐπίσταται σφε συμμαθῶν τόπος. Post haec verba versum dimetrum, qui responderit versui 866. πόνος πόνῳ πόνον φέρει, excidisse coniecit Hermannus, qui haec inter singulas utriusque ἡμιχορίου personas sic distribuit, στροφή α'. ἡμιχορίου α' ὁ α'. πόνος — ὁ β'. πᾶ πᾶ | πᾶ — ἐγὼ; | ὁ α'. κούδεις — τόπος. | ἀντιστροφή α'. ἡμιχορίου β' ὁ α'. ὠ ὠ — ὠ ὠ | ὁ β'. ἰδοῦ, | δοῦπον — τινά. | ὁ α'. ἡμῶν — ὀμιλίαν. στροφή β'. ἡμιχορίου α' ὁ α'. τί οὖν δὴ; | ἡμιχορίου β' ὁ α'. πᾶν — νεῶν. | ἀντιστροφή β'. ἡμιχορίου α' ὁ α'. ἔχεις οὖν; | ἡμιχορίου β' ὁ α'. πόνου — πλέον. | ἐπωδός. ἡμιχορίου β' ὁ α'. ἀλλ' — φανείς. Versus hos non ab toto choro pronunciatos esse intellexit scholiasta, qui ad versum primum annotavit, οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ προΐασιν ὡς περ ἐκ διαφόρων τόπων κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην εἰσοδόν, ζητοῦντες τὸν Αἴαντα, καὶ ἡ Τέκμησσα ἐξ ἄλλων, ἦτις καὶ πρῶτη ἐπιτυγχάνει τῷ πτώματι. et ad initium carminis proximi ab toto choro cantati (v. 879.) ὅλος ὁ χορὸς εἰς ἓν συνηθῶν ταῦτά φησιν.

- οἶμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων; 920
 ποῦ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίη, μόλοι,
 πεπτῶτ' ἀδελφόν τόνδε συγκαθαυρόσαι.
 ὦ δύσμορ' Αἴας, οἷος ὦν οἴως ἔχεις,
 ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.
 ΧΟ. ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ 925
 στερεόφρων ἄρ' ὦδ' ἔξανύσειν κακὰν
 μοῖραν ἀπειρεσίῳ πόνῳ. τοῖά μοι
 πάννουχα καὶ φραέθοντ' ἀνεστέναζες 930
 ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις
 οὐλίῳ σὺν πάθει.
 μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
 πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ 935
 — οὐ — ὄπλων ἔκειτ' ἀγῶν πέρι.
 ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἦπαρ, οἶδα, γενναῖα δύη.
 ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δις οἰμῶσαι, γύναϊ, 940
 τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.
 ΤΕΚ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταυτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
 ΧΟ. Ξυναυδῶ.
 ΤΕΚ. οἶμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ
 χωροῦμεν, οἷοι νῶν ἐφεστᾶσι σκοποῖ. 945
 ΧΟ. ὦμοι, ἀναλγῆτων
 δισσῶν ἐθρόσας ἀναυδον
 ἔργον Ἀτρείδαν τῶδ' ἄχει.
 ἄλλ' ἀπείργοι θεός.
 ΤΕΚ. οὐκ ἂν τὰδ' ἔστη τῆδε μὴ θεῶν μέτα. 950
 ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθῆς ἄχθος ἦνυσαν.
 ΤΕΚ. τοιόνδε μέντοι Ζηγός ἢ δεινὴ θεός
 Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσεύς χάριν.
 ΧΟ. ἦ, ῥα κελαινῶπαν θυμὸν ἐφυβρίζει πολύτλας 954
 ἄνηρ,
 γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχσειν πολὺν γέ-
 λωτα, φεῦ φεῦ,
 ἔνν ἂν διπλοὶ βασιλῆς κλύοντες Ἀτρείδαι. 960
 ΤΕΚ. οἱ δ' οὖν γελῶντων κάπιχαιρόντων κακοῖς
 τοῖς τοῦδ'. ἴσως τοι, κεῖ βλέποντα μὴ πόθου,
 θανόντ' ἂν οἰμῶξαιαν ἐν χρεῖα δορός.
 οἱ γὰρ κακοὶ γνῶμαισι τάγαθὸν χερσὶν
 ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβάλῃ. 965
 [ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκὺς,
 αὐτῶ δὲ τερπνός. ὦν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν
 ἐκτίσασθ' αὐτῶ, θάνατον ὄνπερ ἤθελεν.]
 τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγεῶν ἂν κάτα;
 θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὐ. 970
 πρὸς ταυτ' Ὀδυσσεύς ἐν κενοῖς ὕβριζέτω.
 Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστιν, ἀλλ' ἐμοὶ
 λιπῶν ἄνιας καὶ γρούς διοίχεται.
 ΤΕΤΚΡΟΣ.
 ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. σίγησον. αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεῦκρου κλύειν 975
 βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

920 *βαστάσει] βαστάση 921. ἀκμαῖος] ἀκμαῖ' ἂν Wakefieldus. 923. οἴως] οἷος pr. οἷος ὦν οἴων κυρεῖς Nauckius. 926. ὦδ' addidit Erfurdus. *ἔξανύσειν] ἔξανύσειν 933. σὺν] σὺμ pr. 936. Quattuor quae exciderunt syllabas alii aliter suppleant. χρυσόδετων Musgravius. ἔκειτ' ἀγῶν] ἔκειθ' οὐ ἀγῶν Wunderus. 941. ἀρτίως] ἀρτίως, ου fortasse a m. pr. 945. *ἐφεστᾶσι] ἐφεστᾶσιν 946. *ὦμοι] ὦμοι cum γρ. ἰὼ μοί ab S. 956. πολύτλας Porsonus] ὁ πολύτλας 957. τοῖσδε Elmsleius] τοῖς 959. *βασιλῆς] βασιλῆς 961. οἱ δ' Berglerus] οἶδ' 964. τάγαθόν] *τάγαθ' ἐν 966.—968. Versus spurios seclisit D. 969. τί] πῶς a m. rec.

ΤΕΤ. ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ Ξύναμον ὄμμ' ἐμοί,
 ἄρ' ἠμπόληκας, ὡσπερ ἢ φάτις κρατεῖ;
 ΧΟ. ὄλωλεν ἀνήρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.
 ΤΕΤ. ὦμοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης. 980
 ΧΟ. ὡς ὦδ' ἐχόντων ΤΕΤ. ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.
 ΧΟ. πάρα στενάζειν. ΤΕΤ. ὦ περισπερχές πάθος.
 ΧΟ. ἄγαν γε, Τεῦκρε. ΤΕΤ. φεῦ τάλας. τί γὰρ
 τέκνον
 τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρωάδος;
 ΧΟ. μόνος παρὰ σκηναῖσιν. ΤΕΤ. οὐχ ὅσον τάχος 986
 δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μὴ τις ὡς κενῆς
 σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπᾶση;
 ἴθ', ἐγκόνοι, σύγκαμνε. τοῖς ἐχθροῖσι τοι
 φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγεῶν.
 ΧΟ. καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν 990
 ἐφίεθ' ἀνὴρ κείνος, ὡσπερ οὖν μέλει.
 ΤΕΤ. ὦ τῶν ἀπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
 ἀλγιστον ὦν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγὼ,
 ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ
 μάλιστα τοῦμὸν σπλάγχνον, ἦν δὴ νῦν ἔβην,
 ὦ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐψησθόμην 996
 μόρον διῶκων κἀξιχνοσκοπούμενος.
 ὀξεία γὰρ σου βᾶξις ὡς θεοῦ τινος
 διηλθ' Ἀχαιοὺς πάντας ὡς οἶχει θανῶν.
 ἀγῶ κλύων δύστηνος ἐμποδῶν μὲν ὦν 1000
 ὑπεστέναζον, νῦν δ' ὄρων ἀπόλλυμαι.
 οἶμοι.
 ἴθ', ἐκκάλυπον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
 ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς,
 ὅσας ἄνιας μοι κατασπείρας φθίνεις. 1005
 ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, ἐς ποίους βροτοῦς
 τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
 ἦ πού με Τελαμῶν, σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἄμα,
 δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἱλεώς τ' ἴσως
 χωροῦντ' ἀνεῦ σοῦ. πῶς γὰρ οὐχ; ὅτῳ πάρα 1011
 μῆδ' εὐτυχοῦντι μῆδὲν ἱλεῶν γελᾷν.
 οὗτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακόν,
 τὸν ἐκ δορός γεγῶτα πολεμίου νόθον,
 τὸν δειλῖα προδόντα καὶ κακανδρία
 σέ, φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ 1015
 κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σοῦς.
 τοιαυτ' ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γῆρα βαρὺς,
 ἐρεῖ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
 τέλος δ' ἀπωστός γῆς ἀπορριφθήσομαι,
 δούλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. 1020
 τοιαυτὰ μὲν κατ' οἶκον ἐν Τροίᾳ δέ μοι
 πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
 καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ἠύρομην.
 οἶμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
 τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ὦ τάλας, ὕφ' οὐ 1025
 φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; εἶδες ὡς χρόνῳ
 ἔμελλέ σ' Ἐκτωρ καὶ θανῶν ἀποφθίσειν;
 σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
 Ἐκτωρ μὲν, ὅς δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
 ζωστήρι προσθείς ἵππικῶν ἔξ ἀντύγων 1030

986. δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο] δεῦρ' αὐτὸν ἄξεις
 δῆτα Elmsleius. 988. ἐχθροῖσι Herwerdenus] θα-
 νοῦσι 994. πασῶν] ἀπασῶν pr., sed ἄ eraso.
 1008. με addidit Kusterus. θ' ἄμα] τ' ἴσως pr., libra-
 rio ad versum proximum aberrante. 1009. ἴσως]
 ἴδων Hermannus. 1011. εὐτυχοῦντι] i in litura dua-
 rum literarum. ἱλεῶν (quod est etiam in apographis
 antiquioribus) ἥδιον a m. seculi 15. quae correctoris
 recentis coniectura est. 1019. ἀπορριφθήσομαι] θ
 erasum. 1022. ὠφελήσιμα Johnsonus] ὠφελήσιμοι
 1024. *πῶς σ'] σ' om. 1029. τοῦδ'] τοῦτ' pr.,
 τοῦδ' a m. rec. cum apographis.

ἐκνάπτει' αἰὲν, ἔς τ' ἀπέφυξεν βίον·
οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεάν ἔχων
πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσῆματι.
ἄρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε Ξίφος
κάκεινον Ἄιδης, δημιουργὸς ἄγριος; 1035
ἔγῳ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' αἰ
φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανὰν θεοῦς·
ὅτῳ δὲ μὴ τὰδ' ἔστιν ἐν γνῶμῃ φίλα,
κεῖνός τ' ἐκείνα στεργέτω κατῷ τάδε.
XO. μὴ τείνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ 1040
φράζου τὸν ἄνδρα χῶ τι μυθήσει τάχα.
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν ἂ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνὴρ.
TET. τίς δ' ἔστιν ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσεις στρατοῦ;
XO. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν. 1045
TET. ὀρῶ· μαθεῖν γὰρ ἔγγυς ὦν οὐ δυσπετής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἔαν ὅπως ἔχει.
TET. τίνος χάριν τοσονδ' ἀνάλωσας λόγον;
ME. δοκοῦντ' ἔμοι, δοκοῦντα δ' ἄς κραινεῖ στρατοῦ.
TET. οὐκοῦν ἂν εἴποις ἦντιν' αἰτίαν προθεῖς; 1051
ME. ὀθοῦνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς Εὐμπαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξηύρομεν ζητοῦντες ἐχθίῳ Φρυγῶν·
ὅστις στρατῷ Εὐμπαπαντι βουλευσας φόνον 1055
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἔλοι δόρει·
κεῖ μὴ θεῶν τις τήνδε πείραν ἔσβεσεν,
ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ', ἦν ὁδ' εἴληχεν τύχην,
θανόντες ἂν προυκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,
οὗτος δ' ἂν ἔζη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς 1060
τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμας πεσεῖν.
ὦν οὐνεκ' αὐτὸν οὕτως ἔστ' ἀνὴρ σθένων
τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ,
ἀλλ' ἄμφι χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
ὄρνισι φορβῆ παραλίῳς γενήσεται. 1065
πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρης μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ δυνήθημεν κρατεῖν,
πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλης,
χερσὶν παρευθύνοντες. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν. 1070
καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἄνδρα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστῶτων κλύειν.
οὐ γὰρ ποτ' οὐτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
φέρουσιν' ἂν, ἔνθα μὴ καθεστήκη δέος,
οὐτ' ἂν στρατὸς γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι 1075
μηδὲν φόβου πρόβλημα μὴδ' αἰδοῦς ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρα χρῆ, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ μικροῦ κακοῦ.
δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνῃ θ' ὁμοῦ,
σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο· 1080
ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἂ βούλεται παρῆ,

1031. ἐκνάπτει] ἐγνάπτει' a m. rec. 1040.
κρύψεις] κρύψης pr., κρύψεις a m. rec. 1044. ὄν-
τιν'] ὄν ex οὖν, ν' ex σ factum. 1045. ἐστείλα-
μεν] ἐστείλαμην pr. 1049. *ἀνάλωσας] ἀνήλωσας
ε

1053. ἄγειν] ἄγειν 1056. ὡς ἔλοι δόρει] γρ. ὡς
ἐλοιδόρει ab S. δόρει Hermannus] δορί 1059.
θανόντες] λαχόντες Morstadtius. ἂν addidit S.
1061. Secludit Nauckius. 1063. *τοσοῦτον] τοιοῦ-
τον 1070. *λόγων] λόγων τ' 1071. ἄνδρα]
ὄντα Reiskius. 1074. καθεστήκη] καθεστήκει pr.
παρεστήκει Stobaeus Flor. 43, 14. 1075. ἄρχοιτ']
rec. ἄχοιτ' pr. ἔχοιτ' vulgo ap. Stobaeum: sed codex
Par. A. ἄρχοιτ'. 1081. παρῆ] πάρα margo a m.
rec. ut v. 1160. παρῆ apud Stobaeum.

ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
ἔξ οὐρίων δραμοῦσαν ἐς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἐστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἠδῶμεθα 1085
οὐκ ἀντιτίσειν αὔθις ἂν λυπώμεθα.
ἔρπει παραλλάξ ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν
αἰθων ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὐ φρονῶ.
καὶ σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς ἐς ταφὰς πέσης. 1090
XO. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένη.
TET. οὐκ ἂν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
ὃς μηδὲν ὦν γοναῖσιν εἶθ' ἀμάρτανει,
ὃθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι 1095
τοιαῦθ' ἀμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
ἄγ', εἶπ' ἀπ' ἀρχῆς αὔθις, ἦ σὺ φῆς ἄγειν
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβῶν;
οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὐτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν 1100
ἔξεστ' ἀνάσσειν ὦν ὁδ' ἦγεν οἴκοθεν;
Σπάρτης ἀνάσσειν ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμήσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός ἦ καὶ τῷδε σέ.
[ὑπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἐπλευσας, οὐχ ὄλων 1105
στρατηγός, ὡστ' Αἴαντος ἠγεῖσθαι ποτε.]
ἀλλ' ὦνπερ ἀρχεῖς ἄρχε, καὶ τὰ σέμν' ἔπη
κόλαζ' ἐκείνους· τόνδε δ' εἶτε μὴ σὺ φῆς
εἶθ' ἄτερος στρατηγός, ἐς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα. 1110
οὐ γὰρ τι τῆς σῆς οὐνεκ' ἐστρατεύσατο
γυναϊκός, ὡσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέω,
ἀλλ' οὐνεκ' ὄρκων οἰσιν ἦν ἐνώμοτος,
σοὶ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβῶν 1115
καὶ τὸν στρατηγὸν ἦκε, τοῦ δὲ σοῦ φόφου
οὐκ ἂν στραφεῖην, ὡς ἂν ἦς οἶός περ εἶ.
XO. οὐδ' αὐ τοιαύτην γλώσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.
τὰ σκληρὰ γὰρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ἦ, δάκνει.
ME. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ μικρὸν φρονεῖν. 1120
TET. οὐ γὰρ βάνουσον τὴν τέχνην ἐκτρησάμην.
ME. μέγ' ἂν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.
TET. κἂν φιλὸς ἀρκέσαιμ' σοὶ γ' ὠπλισμένῳ.
ME. ἦ γλώσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.
TET. εὖν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν. 1125
ME. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;
TET. κτείναντα; δεινὸν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῆς θανῶν.
ME. θεὸς γὰρ ἐκσώζει με, τῷδε δ' οἶχομαι.
TET. μὴ νῦν ἀτίμα θεοὺς θεοῖς σεσωσμένους.
ME. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμ' δαιμόνων νόμους; 1130
TET. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἔας θάπτειν παρών.
ME. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους· οὐ γὰρ καλόν.
TET. ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ;
ME. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.
TET. κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς ἠρέθης. 1135
ME. ἐν τοῖς δικασταῖς, κοῦκ ἔμοι, τόδ' ἐσφάλη.

1100. *λεῶν] λαῶν 1101. ἦγεν Porsonus. ἠγεῖτ',
τ ex σθ facto ut videtur. ἦγαγ' in apographo uno.
1104. ἦ καὶ τῷδε σέ] γρ. εἰ καὶ τοῦδε σοὶ ab S.
1105. 1106. Secludit Schneidewinus. 1113. ἐνώ-
μοτος] ἐπώμοτος pr., ἐνώμοτος a m. multo recentiore.
1118. 1119. choro tribuit Brunckius] 1118. ME.
κ
1119. τευ 1120. μικρὸν] μικρὰ a m. rec. ut apo-
grapha multa cum schol. Aristoph. Acharn. 710. et
Eustathio p. 851, 60. 1127. *γ'] τ' 1129. ἀτίμα]
ἄτιζε Elmsleius. 1132. *αὐτοῦ] αὐτοῦ

ΤΕΤ. πόλλ' ἄν καλῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
 ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοῦπος ἔρχεται τι.
 ΤΕΤ. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
 ΜΕ. ἔν σοι φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον. 1140
 ΤΕΤ. ἀλλ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.
 ΜΕ. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασὺν
 ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
 ᾧ φθέγμ' ἄν οὐκ ἐνηῦρες, ἠνίκ' ἐν κακῷ
 χειμῶνος εἶχετ', ἀλλ' ὑφ' εἵματος κρυφείς 1145
 πατεῖν παρείχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
 οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
 σμικροῦ νέφους τάχ' ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας
 χειμῶν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.
 ΤΕΤ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὅπωπα μωρίας πλέων, 1150
 δς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
 κᾶτ' αὐτὸν εἰσιδὼν τις ἐμπερῆς ἔμοι
 ὀργήν θ' ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον,
 ὠνθρωπε, μὴ δρᾷ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
 εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος. 1155
 τοιαῦτ' ἀνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρῶν.
 ὀρώ δέ τοι νιν, κάστιν, ὡς ἔμοι δοκεῖ,
 οὐδέεις ποτ' ἄλλος ἢ σὺ. μῶν ἠνιζάμην;
 ΜΕ. ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχροῦν, εἰ πύθοιτό τις,
 λόγοις κολάζειν ᾧ βιάζεσθαι παρῆ. 1160
 ΤΕΤ. ἄφερπέ νυν· κάμοι γὰρ αἰσχιστον κλύειν
 ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου.
 ΧΟ. ἔσται μεγάλης ἐριδός τις ἄγῶν.
 ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεύκρε, ταχύνας
 σπεύσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν 1165
 τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν αἰμνηστον
 τάφον εὐρώεντα καθέξει.
 ΤΕΤ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἶδε πλησίον
 πάρεσιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή,
 τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ. 1170
 ὦ παῖ, πρόσελθε δευρο, καὶ σταθεῖς πέλας
 ἱκέτης ἔφαμαι πατρός, δς σ' ἐρείνατο.
 θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων
 κόμας ἐμάς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου,
 ἱκτῆριον θησαυρόν. εἰ δὲ τις στρατοῦ 1175
 βία σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
 κακὸς κακῶς ἀθαπτος ἐκπέσοι χθονός,
 γένους ἀπαντος ῥίζαν ἐξημημένους,
 αὐτως ὅπωςπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
 ἔχ' αὐτὸν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε 1180
 κινήσῃ τις, ἀλλὰ προσπεσῶν ἔχου.
 ὑμεῖς τε μὴ γυναικες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
 παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἐς τ' ἐγὼ μολῶν
 τάφου μεληθῶ τῷδε, κἂν μηδεὶς ἔῃ.
 ΧΟ. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων
 ἑτέων ἀριθμὸς 1185
 τὰν ἀπαστον αἰὲν ἔμοι δορυσσοήτων
 μόθων ἄταν ἐπάγων
 ἄν' εὐρώδη Τροίαν, 1190
 δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων;
 1185—1191. = 1192—1198.

κ
 1137. καλῶς] καλῶς; scripto super κακῶς ab
 glossatore ἀντι τοῦ ἐμπεύρω 1141. ἀλλ' ἀντα-
 κούση] γρ. σὺ δ' ἀντ' a m. seculi 13. 1144. ἐν-
 εῦρες Hartungius] ἀν εῦρες 1160. παρῆ] πάρα a
 m. rec., ut v. 1081. παρῆ ap. Stobaeum Flor. 2, 28.
 ubi duo codices Schowii πάρα. 1179. *αὐτως] αὐ-
 τως 1184. μολῶν pr. cum Etym. M. p. 382, 52]
 μόλω corr. 1185. μεληθῶ Etym. M. (ubi cod. Dorv.
 θ
 μελη, Vossianus μεληθείς)] μεληθείς 1190. ἀν'
 εὐρώδη Τροίαν D.] ἀνά τὰν εὐρώδη τροίαν

ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν ἢ τὸν πο-
 λύκοινον "Αἶδαν 1192
 κείνος ἀνὴρ, δς στρυγερῶν ἔδειξεν ὄπλων 1195
 "Ελλασιν κοινὸν "Αρη.
 ἰὼ πόνοι πρόπονοι'
 κείνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.
 ἐκείνος οὐτε στεφάνων
 οὔτε βαθειᾶν κυλίκων 1200
 νεῖμεν ἔμοι τέρψιν ὀμιλεῖν,
 οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον
 δύσμορος οὐτ' ἐννουχίαν
 τέρψιν ἰαύειν.
 ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπαυσεν, ὦμοι. 1205
 κείμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως,
 αἰεὶ πυκιναιῖς δρόσοις
 τεγγόμενος κόμας,
 λυγρὰς μνήματα Τροίας. 1210
 καὶ πρὶν μὲν ἔξ ἐννουχίου
 δειμάτος ἦν μοι προβολὰ
 καὶ βελέων θούριος Αἴας·
 νῦν δ' οὗτος ἀνείται στρυγερῶ
 δαίμονι. τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν 1215
 τέρψις ἐπέσται;
 γενοίμαν ἴν' ὕλαεν ἔπεστι πόντου
 πρόβλημ' ἀλίκλυστον, ἄκραν
 ὑπὸ πλάκα Σουνίου, 1220
 τὰς ἱεράς ὅπως
 προσείπομεν "Αθάνας.
 ΤΕΤ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
 "Αγαμέμνον' ἡμῖν δευρο τόνδ' ὀρμώμενον·
 δῆλος δὲ μούστῃ σκαῖον ἐκλύσων στόμα. 1225
 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
 σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσι μοι
 τλήναι καθ' ἡμῶν ὦδ' ἀνομιωκτὶ χανεῖν;
 σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτιδὸς λέγω,
 ἢ που τραφεῖς ἀν μητρὸς εὐγενοῦς ἀπο
 ὑψηλ' ἐφώνεις κᾶπ' ἄκρων ὠδοπόρεις, 1230
 ὄτ' οὐδὲν ἦν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὑπερ,
 κοῦτε στρατηγούς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
 ἡμᾶς "Αχαιῶν οὔτε σοῦ διωμόσω,
 ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φῆς, Αἴας ἔπλει.
 ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά;
 ποῖου κέκραγας ἀνδρὸς ὦδ' ὑπέφρονα; 1236
 ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὐπερ οὐκ ἐγώ;
 οὐκ ἄρ' "Αχαιοὶς ἀνδρες εἰσὶ πλὴν ὄδε;
 πικροὺς εἰγμεν τῶν "Αχιλλείων ὄπλων
 ἀγῶνας "Αργεῖοισι κηρῶσαι τότε, 1240
 εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοῖ,
 κοῦκ ἀρκέσει ποθ' ὕμιν οὐδ' ἠσοημένοις
 εἴκειν ἂ τοῖς πολλοῖσιν ἤρσκεν κριταῖς,
 ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που
 1199—1210. = 1211—1222.

1192. *ὄφελε] ὄφελε 1197. πόνοι πρόπονοι D.]
 πόνοι πρόγονοι πόνων 1205. *δ' ἐρώτων] ἐρώτων
 δ', sine interpunctione post ἰαύειν. 1212. ἔξ addidit
 D. 1214. ἀνείται] ἀγκείται pr., quod correxit m. re-
 centior. στρυγερῶ] στρυγερῶς pr. 1225. μούστῃ
 Hermannus] μοῖστῃ 1227. *ἀνομιωκτὶ] ἀνομιωκτεῖ
 1228. *αἰχμαλωτιδὸς] αἰχμαλωτιδὸς 1231. ἐφώ-
 νεις] ἐφρόνεις pr.: sed ἐφώνεις m. rec. ἐφρόνεις apud
 Suidam s. v. ὑψηλοτέρως. Prographa alia ἐφρόνεις,
 alia ἐφώνεις, alia ἐκόμπεις, quod est in scholio
 Aristoph. Ach. 638. recenti, ut videtur, quod neque
 in codice Ravennate neque apud Suidam (s. v. πυ-
 γιδίω) legitur. 1233. διωμόσω] γρ. διωρίσω ab S.
 1236. *κέκραγας] κέκραγες 1238. *ἄρ' ἄρ'
 1243. ἤρσκεν ex ἤρκεσεν factum a m. pr.

ἢ σὺν δόλῳ κεντήσῃ οἱ λελειμμένοι. 1245
 ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἂν ποτε
 κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
 εἰ τοὺς δίκη νικῶντας ἐξωθήσομεν
 καὶ τοὺς ὀπισθεν ἐς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
 ἀλλ' εἰρκτέον τὰδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
 οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι, 1251
 ἀλλ' οἱ φρονούντες εὐ κρατοῦσι πανταχοῦ.
 μέγας δὲ πλευρὰ βούς ὑπὸ σμικρὰς ὅμως
 μάλιστα ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
 καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον 1255
 ὀρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτῆσει τινά·
 δὲ ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιάς,
 θαρσῶν ὑβρίζεις κἀξελευθεροστομεῖς.
 οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθῶν δὲ εἰ φῶσιν
 ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῖρ' ἐλεύθερον, 1260
 ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
 σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγὼ·
 τὴν βάρβαρον γὰρ γλώσσαν οὐκ ἔπαίω.
 XO. εἶθ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοὺς γένοιτο σωφρονεῖν·
 τοῦτου γὰρ οὐδὲν σφῶν ἔχω λῶον φράσαι. 1265
 TET. φεῦ, τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
 χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἀλίσκεται,
 εἰ σοῦ γ' ὄδ' ἄνθρωπος ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
 Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνήστιν, οὐ σὺ πολλάκις
 τὴν σὴν προτείων προύκαμες ψυχὴν δόρει·
 ἀλλ' οἴχεται διὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα. 1271
 ὦ πολλά λέξας ἄρτι κἀνόητ' ἔπη,
 οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδὲν, ἠνίκα
 ἐρκέων ποθ' ὑμᾶς οὔτος ἐγκεκλημένους,
 ἦδη τὸ μῆδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορός 1275
 ἐρρύσατ' ἐλθὼν μόνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
 ἄκροισιν ἦδη ναυτικοῖς θ' ἔδωλοις
 πυρὸς φλέγοντος, ἐς δὲ ναυτικὰ σκάφη
 πηδῶντος ἄρδην Ἐκτορος τάφρων ὑπερ;
 τίς ταῦτ' ἀπείρξεν; οὐχ ὄδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε 1281
 ὄν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
 ἄρ' ὑμῖν οὔτος ταῦτ' ἔδρασεν ἐνδίκῃ;
 χῶτ' αὐθις αὐτὸς Ἐκτορος μόνος μόνου
 λαχὼν τε κἀκέλευστος ἦλθ' ἐναντίος,
 οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεῖς, 1285
 ὑγρὰς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὅς εὐλόφου
 κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἄλμα κουφιεῖν;
 ὄδ' ἦν ὁ πρᾶσων ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρών,
 ὁ δούλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
 δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1290
 οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν δὲ προύφου πατῆρ
 ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
 Ἄτρεα δ', ὅς αὖ σ' ἔσπειρε δυσσεβέστατον,
 προθέντ' ἀδελφῶ δειπνον οἰκείων τέκνων;
 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ἣ 1295
 λαβῶν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φητύσας πατῆρ
 ἐφήκεν ἔλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν.
 τοιοῦτος ἂν τοιῶδ' ὀνειδίζει σποράν;
 ὅς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
 ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμὴν 1300
 ἴσχει Ξύνεον μητέρ', ἢ φύσει μὲν ἦν

1253. πλευρὰ] πλευράν ab S. 1270. δόρει D.]
 νη
 δορί 1272. κἀνόητ'] κἀνόητ', νη a m. rec.
 1274. ἐγκεκλημένους Elmsleius] ἐγκεκλειμένους
 1276. μόνος ab S illatum. 1277. θ' addidit Bothius.
 1278. ἐς D.] εἰς 1284. ἐναντίος] ος in litura.
 ὄδ
 1290. *αὐτὰ] αὐτῶ, ὄς a m. ant. 1296. *φητύσας]
 φητεύσας πατῆρ] σ' ἄνθρωπος vel σ' Ἄτρεὺς Hermannus.

βασιλεία, Λαομέδοντος· ἔκκριτον δὲ νιν
 δῶρημ' ἐκείνῳ ὄωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
 ἄρ' ὠδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέων δυοῖν 1304
 βλαστῶν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος,
 οὐς νῦν σὺ τοιοῦδ' ἐν πόνοισι κειμένους
 ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων;
 εὐ νῦν τόδ' ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτε που,
 βαλεῖτε χημάς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
 ἐπεὶ καλὸν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ 1310
 θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
 γυναικός, ἢ τοῦ σοῦ Ξυναίμονος λέγω;
 πρὸς ταῦθ' ὄρα μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.
 ὡς εἰ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
 καὶ δεῖλός εἶναι μᾶλλον ἢ ἂν ἐμοὶ θρασύς. 1315
 XO. ἀναξ Ὀδυσσεῦ, καυρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς,
 εἰ μὴ Ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.
 OΔ. τί δ' ἐστίν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ἠσθόμην
 βοῆν Ἀτρειδῶν τῶδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.
 AΓ. οὐ γὰρ κλύοντές ἔσμεν αἰσχίους λόγους, 1320
 ἀναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
 OΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
 κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.
 AΓ. ἤκουσεν αἰσχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
 OΔ. τί γὰρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;
 AΓ. οὐ φησ' ἔασεν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς 1326
 ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
 OΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τάληθ' ἰφίλῳ
 σοὶ μῆδὲν ἦσσαν ἢ πάρος Ξυνηρετεῖν;
 AΓ. εἶπ' ἢ γὰρ εἶην οὐκ ἂν εὐ φρονῶν, ἐπεὶ 1330
 φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμου.
 OΔ. ἀκούε νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
 μὴ τλῆς ἀθαπτον ὠδ' ἀναλγῆτως βαλεῖν,
 μῆδ' ἢ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
 τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν. 1335
 κάμοι γὰρ ἦν ποθ' οὔτος ἐχθιστος στρατοῦ,
 ἐξ οὗ κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων,
 ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιονδ' ἐμοὶ
 οὐκ ἀντατιμάσαιμ' ἂν, ὥστε μὴ λέγειν
 ἐν ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι 1340
 Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
 ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι·
 οὐ γὰρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
 φθείροις ἂν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
 βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' ἔαν μισῶν κυρῆς. 1345
 σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
 AΓ. ἔγωγ' ἐμίσουν δ', ἠνίκα ἦν μισεῖν καλόν.
 OΔ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναι σε χρή;
 AΓ. μὴ χαῖρ', Ἀτρεΐδῃ, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
 OΔ. τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ βόδιον. 1350
 ἀλλ' εὐ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
 AΓ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.
 OΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.
 AΓ. μέμνησ' ὅποιῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως.
 OΔ. ὄδ' ἐχθρὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν. 1355
 AΓ. τί ποτε ποιήσεις; ἐχθρὸν ὠδ' αἰδεῖ νέκυν;

1303. δῶρημ' ἐκείνῳ Brunckius] δῶρημα κείνῳ
 *ὄωκεν] ὄωκεν 1304. ἀριστέων] ἀριστέων pr.,
 sed in ἀριστέων mutatum a pr. m. 1305. *βλαστῶν]
 βλαστῶν 1309. συγκειμένους] γρ. συνεμπόρους ab
 S. 1310. ὑπερπονουμένῳ] γρ. πονουμένους ab S.
 1311. *ὑπὲρ] ὑπερ 1312. τοῦ σοῦ] τῆς σοῦ D.
 Ξυναίμονος D.] θ' ὀμαίμονος 1325. σ' addi-
 dit S. 1329. Ξυνηρετεῖν Lobeckius] Ξυνηρετεῖν, in
 Ξυνηρετεῖν mutatum ab S. 1339. οὐκ ἀντατιμά-
 σαιμ' Bothius] οὐκ ἂν (οὐκουν a m. ant.) ἀτιμά-
 σαιμ'

ΟΔ. νικῆ γὰρ ἀρετὴ με τῆς ἔχθρας πολὺ.
 ΑΓ. τοιοῖδε μέντοι φῶτες ἐμπληκτοὶ βροτῶν.
 ΟΔ. ἢ κάρτα πολλοὶ οὖν φίλοι καθύς πικροί.
 ΑΓ. τοιούσδ' ἐπαινείεις δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1360
 ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
 ΑΓ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῆδε θῆμέρα φανείς.
 ΟΔ. ἀνδρας μὲν οὖν Ἑλλησι πᾶσιν ἐνδίκους.
 ΑΓ. ἀνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἔαν;
 ΟΔ. ἔγωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἴξομαι. 1365
 ΑΓ. ἢ πάνθ' ὅμοια· πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ.
 ΟΔ. τῷ γὰρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ ἑμαυτῷ πονεῖν;
 ΑΓ. σὸν ἄρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
 ΟΔ. ὡς ἂν ποιήσης, πανταχὴ χρηστός γ' ἔσει.
 ΑΓ. ἀλλ' εὐ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ', ὡς ἐγώ 1370
 σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν,
 οὗτος δὲ κάκει κἀνθάδ' ὦν ἔμοιγ' ὁμῶς
 ἐχθιστος ἔσται. σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἂ χρῆς.
 ΧΟ. ὅστις σ', Ὀδυσσεύ, μὴ λέρει γνῶμη σοφὸν
 φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῦρός ἐστ' ἀνὴρ. 1375
 ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρω τάπο τοῦδ' ἀγγέλλομαι
 ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦ, τοσονδ' εἶναι φίλος.
 καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω,
 καὶ ζυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσων
 χρῆ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς. 1380
 ΤΕΤ. ἀριστ' Ὀδυσσεύ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
 λόγοισι· καὶ μ' ἔπεισας ἐλπίδος πολὺ.
 τούτῳ γὰρ ὦν ἐχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
 μόνος παρέστης χερσίν, οὐδ' ἔτλης παρῶν

1357. ἀρετῆ] ἢ ῥετῆ factum ex ἢ ἀρετῆ, ut ap. Stobaeum scriptum Flor. 19, 10. et Eustathium oīs locis pluribus. 1358. βροτῶν] βροτῶν, οἷς a m. recentissima. 1360. δῆτα] δῆ pr., δῆτα m. recentior. 1366. ὅμοια] ὅμοια rec. Post ὅμοια interpungendum esse unus ex scholiastis intellexit. 1368. *ἀρα] ἀρα 1369. ὡς] ὅσσ' pr. ποιήσης] ποιήσεις pr., ποιήσης m. ant. γ' ἔσει] γ' om. pr., addidit m. ant. φανεί Nauckius. 1372. ὁμῶς] ὁμῶς pr., ὁμῶς rec. 1373. χρῆς D.] χρῆ 1374. σ' addidit m. ant. 1377. ἢ Elmsleius] ἦν φίλος] φίλοι
 λον pr. 1379. ὅσων Porsonus] ὅσον, ωι a m. antiquissima.

θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα, 1385
 ὡς ὁ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολῶν,
 αὐτὸς τε χῶ ἔυναμος ἠθελησάτην
 λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
 τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ
 μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη 1390
 κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὡσπερ ἠθελον
 τὸν ἀνδρα λῶβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
 σὲ δ', ὦ γεραοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρὸς,
 τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαυεῖν ἔαν,
 μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ· 1395
 τὰ δ' ἄλλα καὶ εὐμπρασσε, κεῖ τινα στρατοῦ
 θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἔσομεν.
 ἐγὼ δὲ τᾶλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
 ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἔσθλος ὦν ἐπίστασο.
 ΟΔ. ἀλλ' ἠθελον μὲν· εἰ δὲ μὴ ἴστί σοι φίλον 1400
 πράσσειν τὰδ' ἡμᾶς, εἴμ', ἐπαινέσας τὸ σόν.
 ΤΕΤ. ἄλις ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
 χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν κολίην κάπετον
 χερσὶ ταχύνετε, τοὶ δ' ὑψίβατον
 τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὀσίων 1405
 θέσθ' ἐπίκαιρον·
 μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη
 τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
 παῖ, σὺ δὲ πατρός γ' ὅσον ἰσχύεις
 φιλότῃτι θιγῶν πλευράς σὺν ἐμοὶ 1410
 τάσδ' ἐπικούφιζ'· ἔτι γὰρ θερμαὶ
 σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν
 μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνὴρ
 φησὶ παρῆναι, σοῦσθω, βάτω,
 τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ 1415
 κοῦδενί πω λῶσιν θνητῶν.
 ΧΟ. ἢ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν 1418
 γνῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδεὶς μάντις
 τῶν μελλόντων ὅ τι πράξει. 1420

1417. Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ.

1395. ποιῶ] Litera i erasa, ut passim in codice poeiv pro poieiv scriptum. 1396. εὐμπρασσε Brunckius] εὐμπραττε 1398. τᾶλλα] ταῦτα Schneide-
 winus. 1404. *ταχύνετε] ταχύνετε 1417. Ver-
 sum spurium Αἴαντος — φωνῶ delevit D.